

پرقطه هست هست
در جمله هست یا انگرس مرد اسپایر
سخن سکب
هست راه نگذاره، با صلح کوی
دھما پت ملکم و دستوار
دھیش بالکسر در دفع و سخنی
بلوار سنج و کار شکفت و سخن سخانیه
در در بے دار اعیانه افتاد و خطا
در سخن و لطف اوں ز شب
اھنگ آجیع و هیئت هایز؛ بماله
هست و بیقاں آنکه مکدو افشا نه بینی
شکفت شگفتہ او ایں کامه مرد زیر
و دا بی را گویند
هُنْزُ بالقسم بخودی و بجزیه
ان پری یا از دندوه یا از چیزهای می
و تھکارت، گواہی که چه مگیر را
کافی کن

دھن، هڈڑہ اونک پیٹھ توار،) باخت
بیخڑا گردانیہ اونما پیری ۶ دنیز
تھفتار بفتح العو قیۃ کول گردیدن
و نادا شتن ۶ دنیز ٹھو،) باخت
را شست گردانیں تاموس کے را

اَهْبَىْ دِيْمُون
هَبَّلَوَادْ ، بِاسْتَخْرِيْسِيْنِيْرِ عَظَفَانْ رَا^۱
دَأْزَارْ دَزْ يَهْرَت
اَهْبَىْ كَاهْتَهْ ، كَشَاهْتَهْ پَوْسَهْ دَرْفَتْ
هَبَّيْقْ ، بَسْتَخْ ، هَمَاهْ ، دَهْبَهْ ، دَسْهَهْ
اَسْتَهْتَهْ كَوْدَكْ خَرْ دَهْبَهْتَهْ سَرْتْ
دَبْحُومْ خَبْعَهْ ، كَرْفَنْ تَاْگَانْ خَسْرَهْ دَرْفَهْ
هَهَلَيْ ، خَاهْ كَوْرَهْ خَاهْ كَرْبَهْدَهْ لَهْ
دَنْ ، هَبَّهْ اَنْجَهَارْ هَبُّواْ) مَشْدُودَهْ
اَهْوَادْ بَهْنَدْ پَرْآهَهْ + دَيْزَهْ هَبُّوقْ ، كَرْغَنْ
هَسْهَدَنْ

لیلِ هَمَّتْ ؟
اَنْفَوْدَ اَمْ كَانَهُ
هَمَّتْ هَمَّتْ مُكْبَرْ بِهِ
هَمَّتْ هَمَّتْ مُكْبَرْ بِهِ
هَمَّتْ هَمَّتْ مُكْبَرْ بِهِ
هَمَّتْ هَمَّتْ مُكْبَرْ بِهِ

د اهتاو، کوز پشت
رف، هئا هست علی بالفتح نداود را
د نیز هستا محکم و مفتوح شکافتن
دور بیدان

وست و هشت، با صفح پر بهم نظر که داشت
حصیث مایا شکوراندن کلام را بگذشت
یقان للمرجیل ادعا کان بعیث الشیان
الحدیث ملیم و سخا و خشمته هست
و نیز هشت بها سه یار و گردان

و بَلْسٌ، هِيلِسٌ، كِنْزِيرْجُ
كَسْتِيلِيُّسٌ مِثْلَهُ يَقَانِيلِيُّسٌ، هِيلِيُّسٌ
و لِاِيلِيُّسٌ، اِيِّ اِحدٌ
و بَلْغُ، هِيلِمٌ، كِمِسٌ، بِرْدِيِّ
خُوارِزِيِّ، لَفَرْزِيِّ، حُوكُوِيِّ، بِلَذَاعٌ
كَفْرَطَاسٌ و هِينِيِّ، كِسَّهٌ، شَلَدٌ، خُسِّ
و نِيزِيِّ، كِسَّهٌ، سِرْقِيِّ، دِيلَامٌ
و بَلْقَرْ، هِيلِيِّ، كِعَلِيِّ، كِنَّاَتٌ
و بَلْ، بِيُونٌ، كِصَورٌ، هِيلِيِّ
و بَلْغُ، هِيلِيِّ، بِلَقْ، مِسَادِيِّ، جَلَانِيِّ
و بَلْقَرْ، هِيلِيِّ، بِلَقْ، هِيلِيِّ

بِرْ وَهُوَ اَنْ رَأَى بُزْرَ مِنْ جَهَنَّمَ شَمْسَتْ
دَهْمَنْقَتْ ، كَفَنْفَنْ خَدَهْ مَنْكَارَ دَچَارَ
دَهْبَنْوَقَ ، كَزْ بَنْوَرَ دَهْبَنْيَنْ
كَفَنْ دَهْبَنْ بَصْعَدَهْ بَهْبَنْيَنْ كَسْبَعَ
دَهْبَنْوَقَ كَلَادَهْ مَخْدَهْ
دَهْبَنْوَهْ ، كَهْلَسَ كَوَلَ كَهْتَاهَ بَالَهْ
دَهْبَنْقَهْ ، بَالَتَاهَ لَقَبْ ، سَهْ
الْوَدَعَاتِ يَرْ يَرْ مِنْ نَزْدَهْ دَهْ كَورَ
اَسْتَهْ دَهْ دَعَ
دَهْبَنْوَقَهْ ، بَالَهْرَهْ تَاهَ دَهْ دَوْتَ

یا ہر اک مہ سر دو
د ب ن ک ر بینت ک سک کیں سات
د سخن جیہیں بینت کہ مر نہ پر دو
د نیز بینت کہ مر د کیں سات
د ب و د بیتو ، با ضع حی هست خوب
د بیوہ ، با ضع مر د تیر کی
د بیوی ، خوئے از آواز ک کھار
ا سب را بر اشندیں دو رو شوا ز من
ا کھیا تو کسما د گر د و فیمار ہوا کہ
ا ز مذکون پیا آ کیدور ا لقا ب پر دو
لذیما فیمار د یو ہے طاک بلند فرست
و پر اگر ده پر ز میں د مردم کم عقل

لشکر شد و نهاد شب
دست ای دخاب گل، گفت ایر
لشکر باز نموده
لشکر گل، کامیر موضعیت
لشکر گل، ابر پیوسته باز نموده
لشکر گر کم صحیح
لشکر ای سری گراییت
لشکر گل، محکم بدانست پیوسته
دنن، لشکر الشقا، لشکر لان،
بالفتح و هنوا و لشکر لان بالفتح
الغوقیة و هنلا لان)، محکم پایا پی
پایا پایا لشکر پایا پایا
لشکر لشکر، سفیہ گیاه ترش ریزه
لشکر لشکر، کرد پیر دام مرد می
لشکر لشکر، شکر شکر و افراوه پیر
لشکر لشکر، کصا رب از اعلام هر دو
داهشم، مرد دهان پیشین
لشکر لشکر، منش منه حدیث طاویں
یعنی بالهماء ای الق تکرت
اسنادها، و نیز اهشم لقب سنان
بن خالد لان شیخ شیخ شیخ شیخ لکلاب
دهیشم، کچیدر نویسے از درخت
شور لغة فی المثلثة

دنن، هم فاء هم فاء هم فاء)، بالفتح
شکست دهان او را از بن شکست
مقدم دهان را
دن، هم ای شرجل هم هم،
محکم شکسته شد دهان پیشین
او از بن
واهتمام، شکسته نهان از بن
مقدم دهان

باصح ہائکے کہ جنہ و خفیت پیدا
مُتفاقاً فیا) کفراب بانگ بندوں و
خفت فلان استود اور اپ و یقان
فلانہ یفت بھا) مجھو لا جو ب
روئے وجہل یا درگردہ مشود
ہستک هفتک بالغہ نیم شب
هفتکلت بالغہ سوانح درگردہ
در دنی و ساختے از شب
هفتک کنہب پوسٹ پارہ ک
بدو سے بچپہ درگشیدہ از شکم رایہ
دھاتیک غریب شد، لقب ملکی از
ملوک حمیر قال فیہ قیس بن ساعد
برک الرمان علی ابن ماتل
عرشہ معلان ذینہ صاحبہ الموح
رعن، هنک ایس تر و غیرہ
شتیکا، با صبح در یاری کی شب
جزو کے ازان تاظہ ہر شد ماوری آں
و یقان هنک عرش فلان یعنی خوار
و ڈیپل گروہ
«تھیک» پر وہ دیدن شد
اللہ بالغہ
امہانگ کمہ، ہم گیر در تاریکی شب
یعنی دن تاریکی شب سیر کر دیم
و جل مُتھیرتک، بکسر الشاء مردی
پرواے کہ اند سوا سی باک ندارو
هفتک، در یاری و شکافتہ گردین
پر وہ در سو اشدن

و چنگو دا ز مرد و گر سکل او، آ، سید
و نز بچو، و چنگو، خ دن و
پر گردن شکم و فروش دن معلم
گر سکل را یقال بچا منع معلم غرفتی

و پھرا بازو شدن شتر اس دا
د من بچو، هجتا غا، محکمة تیز
گردید رشکی دے

باری باراں بقان مکثت الشایبہ کو
د فروشان دن گر سکنے را و گردادون
حق کسے را دخونا نیدن چیزے دا
بچو، اجا کردن ہر دن ماش بچو
و عج پ، بچب، بالفع راغدان
و مشہد بسیار خاک دروغ کوے
و شرم، کشر ہمہ که حرمت خون پا صن
و شم و گھنی بسیں ہیک توہہ
مردا، از کوں و دشت کوئن تاب زده

و عج نج، بچو، بالفع آمیج
و بچو، باتغیت و سکین قہ
نیون کلہ سست کہ بدال سگ، را
ز حکمند بجامنہ

بچیم، کامیرزاده، نش مش
از ابن عرب ابو سریہ و ابو الحسین
بچیم، شیعی، ابو ریحان و ابو عمار
و دادی مقاک، زمین دن زکر کہ بر
بھری، درست میکند

و من، همه همه، بالفع کوفت
آن چنان کہ سائیده شد و هم
لہیں ماله، کساداں شکو و حیہ دادا و را
و شم، کتمہ، که حرمتہ تباہی
و نیز بھاج مردم فرمایہ قالدابن
الافتاف، و دکتی فلاں بھاج،
کقطام و بیفع آخره پیشے برخود
رفت و هوغیو منصرف یقال
بچیم، المفاسدی اذ اذ دت
آن نکف انسان عن شمعه و کذا هذا
ذیک پیشے در باش

و همہ انا کا، پیکنے کے داون
بقان میڈاں طیبہ با غریب کی یعنی
و لیکم ہمکتہ شدن دنال، با صبح وہ منع و
و نہماں تھر، پر کدر ہی باطل نہ دن
و روح کصن و الفعل من ضرب
و شم، ہکھڑہ، که حرمتہ بسیاری
سخن بخن بسیار کصن
و عمل، کتمکہ کہ حرمتہ سخن
پوشہ سخن، بہ شیدہ کصن
و مہشیل، بکہ جیج با کسر سخن پیں
و دت ان ھلکان بالفع پیا پیے بارون
برچکیم مٹاں طبل یا آں فرق طبل
و سرت یا باران ضیغ پوسٹہ یا
بمان کی ساعت کہ سپریں سرت
شود پسراں دو کسہ هتوں
بالضم و همہ انان محکمة و نیکتہ انان

بفعہ الغویۃ مثلہ و الفعل من
ضب بمحابہ کاتن و هشتوں
کصوہ لغشت ازان مُنْ گفت
یعنی کر سع جمع
الحقون، باران، اتن بارین
و مت دن، (ہستون، متوا)،
شکستم او ما زیر پائے
و همہ انا کا، دا دن بقان هائی ای
اعظی و فعریفہ کتھریفہ
و تی ہتی، بالفع و قی از شب
یقال منعاً موقی من اللیل
و همہ انان محکمة شتر اس ریز دو
مردم خرد و فرعاً و افرادی و دستمن
یا آکد باش وجوان

و همہ انا کا، بکسر الکا، بسیار
لے مرد للمراء هائی یا الہوا و
لاہشین هائی کا، حملان فی الجماعة
حاتو ایار جمال و هاتین یا ناه
دیک پیشے در باش

شیم روز یعنی از وقت زوال المتاب
سچ ظهر یا از وقت زوال تا غصہ
و سختی گرا و شیکو گرامی نزاد ہجرا
مردو بستہ و مهاریازہ کمان و فراغی
وار زانی آنچہ جمع یقان با بلکہ ملک
اویجھہ میں الاجداد ای خستہ
ہجرا، با منع سال کام جیون، مصنف
رہجرا، بالکسر شتر لائیق و فایق
ذکر و مونث درستے کیاں است
دیجرا، بالکسر حمال اسم صد
است + دیجرا الجیجہ هزویک
صنایی میں است، ویجروہنی
غیب) قریب ذمارہ و نیز ہجرا
از زمین بزمیں رفتہ و یضم منہ
الہیر تان ہجزہ الی الحیثۃ و ہجرا،
الی الحدیثۃ، وذہا الجھو قلبیں)
اکھر بسوی ہبہ شہادتہ پھرت کر وہ باشد
ہجرا، بالضم سخن رشتہ بیرون
دیجرا، محکمة شهریت بہیں
بر ساخت کندہ شمار و زاد عشہ
خر ما بوئے شبست کندہ مکرو
مصور و قدیونت و یعنی ہجرو
نسب بوئے ہاجڑی کذلک
عن بدر القياس، و نیز ہمکن میں
بھریں راجھنا منہ منه المثل
ادل من رکبہ ابن ادم القتل مکمل
علی التیہ فرجرا الفرقہ فقاں الہملا مخفی
اداد لکثرہ و بایہ اولی کو الجی
ویروی الجیت الناجز ہجرا و
دائی الجھمہ الکثرہ و بایہ
وللغتہ تابوہا اور اکب الجھ
سولوٹہ العطر + و نیز ہجرا
دھی ہو زویک مدینہ و بسوئے آں

دیستیجہ کاج برائے و داشت خود
کارکرون دشتاب رانیں روند گازا
و ح و دھ جملہ نکتہ کمیر سح
سلوکا خر زجریت مر اسپ را
دھ لحد خوابیدہ شب زندہ ارض
دھ جود، کصیر نماز تسبیح کذار نہ
جیود بالضم و تجد کرنے سعی
دن، ہجدا الیعیر ہجرا نہ
بالکرنج جیو دلی، بر زمیں نہاد
میش کر دن خود راه و نیز ہجود،
بیش ختن و بیدار بون خرد دا
و لیجاد، شب ختن و خوابانیدن
و خستہ یا خن کے را و پر زمیں
از اختن شتر پیش کر دن خود را
دھ جیل، بیدار کر دن خوابانیدن
یقان ہجذبی فقد طال السوی
ای تو ہنسی و منه قول بیدار
ہجذب افتد طال التری، و فردا
ارجیتہ الہر عقل

دھ جنک، بیش ختن و بیدار
برون از احمد او است و منه فیل
لصلوۃ اللیل الشجد
و ح و دم ہجود، بالکسر وفتح الہ
سلوک است کہ بدال رسپ ران جس
کندہ تا پیش رو لغتہ فی احمد مکمل
ادل من رکبہ ابن ادم القتل مکمل
علی التیہ فرجرا الفرقہ فقاں الہملا مخفی
و ح رو ہجیں، با منع جدایی و دراز
و کافی و رسد یقان دھبیت الشیر
ہجرا ای ہلکا و عیاد یقان لغتہ
عن ہجیں، یعنی تلاقیت کر و صراحتے
بید مالی یا پس شرش رونیازیہ
از ای پوڈ فیریت + و نیز ہجس)

جیل جدہ کمابت گرد کہ ہجیز را فرو
پوشہ و دیجل ہجاتہ کر مروکیل
و عین ہجاتہ، ہشم بغاک فروتہ
دیجیم، کفنه مل وادی مناک
دیجیم، کجھز زمیں دشت
نشک مال بسیدہ و نیز ہجیم
بیکون الآخر کمک است کہ گپتہ
ز جر کنیت پوئے و انتہا
حوك اخنڑہ الساعر ضرف او وو
مسیح علی الفتح
و ہجیم، کحلبیہ تھقارہ اب
دیجیم و خرہ
دیجیم، بالفتح کل جنل جدہ
مشک و شر سخت کر زندہ و سخت
بانگ و دادا بالا ز شتر مرم
و درشت خرے و مروزیک
دیجیم، کحلا بطاطس طیز
رن، بیج الہیت کھٹا، با منع
ہیججت، کامیش کست آزار
و دیران کرو
دیجیم، کھتم کر حرجہ حکایت
او از گردن وقت کارزار و زجر
کر دن شتر ابلطفیج و بانگ
بر زدن بودہ یقان ہجیج بالاسیح
و ہجیج پلیکل، وساچے بانگ
کر دن شتر یقان ہجیج اصل و فی
ہدیہ و ای تا بعد
دیجیم، بغاک فرو فتن ہشم
یقانیت عینہ ای عارف
دیجیت اشاقہ، بزہ اور دن
کوک گرد ماقہ
ولهمہ فہیہ، سیسید دیال
و تادی کرو

لهم هجره ای قالوا فیہ عَنِّکمْ لَتَعْلَمُ وَجْهًا
اند و کشن شتر کردن اما بار پایه
بسته باشند
رن هجره هجره بافتحه د
هجره ای باکسر جدا می کرد و
هجره فی القویم از جمیع
ماند و روزه د هجره فی توئیه
او مرضیه هجره بالضم و هجیزی
کد لیلی و هجیری باکسر و
القصیر میل در آنید و آن و
پرشان گفت و هجره العین
هجره بافتحه و هجوره - هجره
بسته شتر او شک بر کشید و نیز
هجره و هجوان گذاشت و چیزی را
و ترک دادن گذاشت شتر که
هجره بالکسر مثله یقان هجره الشیخ
هجره و هشتو زیر هجتو کفر بگرد هجیرت کو
همه هجره، کشن گرامی نزد و خوب
روے و نیکو و جیهه از هجره چیزی و بستر
و فاضله بر خیر خود و شتر شکیو پیه
خوش سیر و شتری که بفتار و فرسی
فرودن باشه یقان بعید هجره نکته
مهجوره و بقان هولاذیت ناعمت
الناس و هجره و نه او بینه و
همه هجره عدو بسید و یقان لاتینا
همه هجره یعنی که یقان مُوَعِّدین
ای فی وقت الہاجرة والکسر
و نخلة هجوره هجوره هجوره هجوره هجوره
و مازگسترده شارع هجوره هجوره
رساے، فخش مهبرات جمع
و نهه رمادا هجوره ای بفتحه
و کذا کلمہ بالہاجرین نیز فخر و نکن
و شد کند

و جدالی کشته دلایق و فاقیت از
و مکران و قبیله است
د هاجرات، نیرود مع علمه یا از قت
زوال آنرا پستانه و حضن کرد
و هاجرات، رسانیها یقان
زماء بهم اجرات بفتحه و فوائض
د هاجرات، نسوانه سوار و دنگ
لارم کیم کیم حضر و شمر را و هجره
خوب لرامی و جیهه و جوانه و
هاجرات، بفتحه و سیم نام دارد
اسیل صلوات اللہ و سلام علیه
و آنرا اجر نیز گویند و هبته ساره
لزوجها ابراہیم علیم السلام
لما یستمن الولد - و من هاجرات
است از نفع
د هجره، و د از تر و سطبه تر و کرامی
تریقلل هذا هجوره میثه د
و خسے است بین که جاس باش
درک سیر و د ویضم میز
د هجره کاع، سحر را سخن زشت و
بیوده و فایده و کفایت یقان
مایعنه اغناهه ذالفهود لا هجره
و د هجره، هجره لقب پسر
از زمی میشم من شنه که بیک بز از دست
د هبته ای، هبته ای، هبته ای عضوی
و هادت و شان
د هبته ای، که بیلے خسے و عادت
و مل ای هبته ای، باکسر و القسر
و المد و هبته ای کشین د هبته ای
بالتابه و آن هجوره کام جبره مطر
یعتال هبته ای کشنه داند شاد
هجوره، سخن پرشان و قوره
تعالیه ای کشنه داند طاهه ای
و شد کند

نسبت گند قلال رایا ان منسوحت
بسی هجره میں و تمام یک حصہ از
روستا سے نافذ و هبته ای
و دوده است روادوے و سر کو حسین
و حکم نزدیک حضرموت که یکی ای را
خندون دو گیرے را و مدنی نامند
هجره گلست بہتر و فاضلہ از
هی خود گلیک با رسالت رواده
د هجوره، کصر و جانے است
هجره، کام سیر شیم روز نزدیک
زوال سع خضر را از وقت زوال کنند
تا حصر جنی لان ای ای ای سیکنون
فی جو شیم کا خم قد شما جرد اگر ماے
نیم روز و سختی گرا هجیره ای مسلم
اکل و فی الحدیث کان النبی
صلی اللہ علیہ وسلم یصلی اللہ علی
حق تدقیع الشہس د حوض بحث
فریاغ هجوره بفتحه و شورگیه
خشد سسته و کر خرد دشت و آنند
گوشته د کاس سطبه د بیک است
سرینی محل رامیان کوفه و هجیره و میت
سست باز ایستاده از کشنه
و شر غفت
د هجیره کر زیر سو پنه است
د هبته ای، هبته ای، هبته ای کملن مکلونه
و کاج و زمشتری است که خارسیان
آزان شاد کرده بند و دسی کر در
فرمگاه پائے شتر بسته بر تیکا و
با شک متصل تیکا و آن بند
و دسی پالان شتر
هجوره بافتحه نسوبالحمد میکر وقت
نیم روز خند
هلمج، سخن پرشان کری

د آنچه بر کتاب المثلثه نمیگوچهان که پرورد
فروں سلطمن در پیه و دیده قمار +
د آنچه فی مخطوطه و پیر المجلاد راجعه
پا خصم فرسوس که عورات و نهن ز شست
و پیهوده فرش محنت + و پیشنه
را هجئاد مکتاشتن دود پیغمبر رفتان دیگر
اسے نیم روزه اهلن

وَأَمْنِيَّةٍ، رُفْقٍ بُجَاهَهُ وَنَسْبَهُ
قُولَهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُهَاجِرَةَ
الْجَمِيعَةَ كَلَّهُمْدِي بِرَفْقَةٍ، فَوَلَهُ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ سَلَّمَ وَلَوْلَا يَعْلَمُونَ مَا فِي
الشَّهَادَتِ لَكَانُوا إِلَيْهِ وَهُوَ يَعْلَمُ
الْكَبِيرَ الْمُهَاجِرَةَ كَافِرَ لَيْسَ مِنَ الْمُهَاجِرَةِ
وَلَهُ مَهْجَرَةٌ، ازْنِيَّةٌ بِرَبِّيَّهُ رُفْقَنَ
وَمِنْ هَاجِرَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ مِنْ مَكَّةَ إِلَى الْمَدِينَةِ فَخَلَّهُ
يَوْمَ الْاثْنَيْنِ لِاِشْتَاعْرَةِ لَيْلَةَ
خَلَّتْ مِنْ سِعِ الدُّولِ فَكَانَ الْمَارِيخُ
مِنْهُ شَمَرْدَ الْيَوْمِ الْخَمِيسِ أَوْلَى يَوْمِ
وَيَرِزْقُهُ الْمَهْجَرَةُ بِعِدْنَى ازْجَاهَهُ بَعْدَ

جایے در
و متنیچن، کبیر سریم نام اپ
خوب شد، بن مسعود بن مود
د تبلیغ، صہبہ پر سیر کردن و
در ایں وقت بجاے شدن بجا جراحت
ہنسن منہ الحدیث ہجر و کانقہ
و مکہ لہجراہم برین وجدانے
کردن و فنا الحدیث ہائیا چھر
مؤمنان فوی شلشہ ایام
الکعبہ کار، از ہمچہ اشمان
و حس، ہنچوں، کنزیح کسی و
صلیمیا کچہ سباد و مرموم تاکس خرس

<p>و سرچا فور خود که ب شب کشته گشته فورد و دهاد پر ترازه کلا کوش ۴ و هجرس بن مردی است از اشراف درع و فی المثل او نے من هجرس را هیچ چیز ای لدیت او والقیرز در</p>	<p>بازگردانیدن از کاره خیر متعال چیز که بر الجیم نان فطیر نا خاسته یعنی بے خیر و حج ش دهمش بالغه زم راندن و اعلم مم هجرس و ایا لعدھیار من هج و در عالم الامان و آرزو</p>
--	--

وپندرہ بارہ صفحہ سے ایام دیر زمانی
پاراں سرماشل پکب
د ج ر ۶، دیکھیج ع دہم دیکھ کول
و دراز بالا سپک کو شت و دیوانہ و رازیت
لئکٹ سپک سلو قی خفیت چوت
د ج ز دیکھنر، بالفع نہ شمن اندر یقین

پل، آواز نرم که شنیده شود
و مهمل جزء، با هم راز گفتن
و حس و بجزع، که هم بدول
لانه من لبعز عن المحبان
و حس، بحس، با بفتح آواز نرم
شنیده شود و تهوم بگرد و اخپ
در دول کند و
و کچیسته، کفته شیر و گردیده
تاد شهد و مشک

هَاجِسْ، وَرَدَلْ كَنْزَنْدَهْ،
وَهَنَّاسْ، كَكْتَانْ شِيرْمِيلْ كَهْ
لُورْشْ كَنْدَأَوازْ رَا
دَهْبِيْرْيَهْ سَفَرْمَهْ بَا اَسْپَهْ
اَسْتَهْ مَرْبَنْ تَلْبَرَا
هَاجِوسْ، كَارْمَشْتَهْ وَشَورْمَهْ
يَتَالْ وَقَعْوَافْ هَجَوْسْ مِنْ كَاهْرْ

او لو تبايع واختلاط
رمضان، مجلس الشعبي شئ مسددة
و هبستا، باضخ دره مل او گزشت
آن بجزیز یا پس کنه شتن اند سیفه
دو سراس پهل و دنیز مر مجلس

دیہائے، نکین دلعن کر علی را
و تقویع، نیک خاپ کروں ،
خابانیں

و حفظ، هفظتہ بامکنایہ تر
و نشان

، هجۃ، کرخت زن لاغر
، هجۃکان، کرکان انشان

، هجۃ، بکسر العاء وفتح بیون و مک
شرخ سال خود پادشاهی امام کردن مک
از شرخ هزار مژدها ملک فرنگ سحر
هجهفت میثاہ -

رس، هجۃ هجۃنا - هر کتاب
گزش شد و زوہشت کو یہ شکر کے
، هجۃشت آنہستا پرائیش شد
، هجۃ دراں بدو

و حفظ نال، هجۃ نیل، بچر شکن
سچک تیر بسچک تیر کنار

و حوال، هجۃل، باخ زمین بہوار
پسند میاں کو پا عام است

و هجۃل کتاب و هجۃلک و
هجهلات محکم جمع و سمع

و هجۃل پاضم، شکنواں
، کیریق هجۃ نہستین را تجھ

و هجۃل ، کامیز زمین بہوار پت
ھمال سخناب سبی

، هجۃل، کسبه نان پسرا فرن
و نن تباہ کارجن بعضیم

و هاجل مرخوا پنہ و پسیار سفر
و هوجل، بچو پردش عوراطران

بے نشان قال الاعمع لذا قصدا
الهوجل نفسہ فہومذکر ولذا

و صفت بالفلاں پھروشن زمین بہوار
و شترنیز و دنافہ سختا بزده

، ناپریش رانہاں یا درسی ٹا صدیا از
ہفتا و تا صریا اند کے کم از صد شنی

سرما دگرا
، دھنیتہ، کفہتہ شپر کر در منک

فرزندہ دفع ناکر و خورنہ ما شیر
وزرگ کا جفاٹ شدہ یا شیر زدایک

جزرات شدن رسمیہ

و سیو الهمیہ ، کر دیر تطبیل اس

، داسنا هجۃ، کجہتہ در فارس اند
، کچووم ، کصبو ناگاہ در آسیہ

بر کے دور اند فرو و باو سخن کر
خاندار ان کند دیون بن را بر کند
و تمام تیخ ، بی قتا و خارت بن

ریمی دھنی اللہ حن

، هیجمان، بالفتح و بعض الجیم نام مرد

از زدیج

، کینجماتہ، بالکاو مردار ید زنگ
و مکبوب نوتام ختر عنبرن هزاد

و بیت قاہوم، خیرستو نہافہم
آمد بکشادن رستنا

دن، هجۃ علیہ کھیو مٹا -

بیگاہ امراں یا در اند بر کے بے
و سودی و یقال هجۃ الشناح

و هجۃ الشناو - هجۃ فلکا دنارو
او راد هجۃ البیت لکستہ

و دیران مشد خاڑہ و هجۃت

عینہ هجۃتا دھیو مٹا در منک
فرود چشم و سے و دیز هجۃ

بہر شیرستان دوشیمیں کو دین
چیزے و چشم فروخا بانہ دیران

کرون خا د را در لفون گئے را و
خوے آسودن یقال هجۃ الہول
دھنیتہ، بالفتح کر سجنرا چپل

در ایں وسند شدن بیاری

و دیل خوار و مرد و آہستہ دلار
و نن فرخ فرج وزن تباہ کار شب

در از و بیچ خاپ یا چیکی و نظر کنی مود
و د کول سختا بزده و نمی از فدار

بالروشنکی دامتغا

، هجۃل کتفہ در گراں کد سجنیش را
ها خوش و دندم

، آنچہ هجۃل کر نفل مرد سیست
شرخ سال خود پادشاهی امام کردن مک

از شرخ هزار مژدها ملک فرنگ سحر
هجهفت میثاہ -

رس، هجۃ هجۃنا - هر کتاب
گزش شد و زوہشت کو یہ شکر کے

، هجۃل خضراء خضن دورد میں ہوار
پہت رستن

، ماهرا کهنجۃ، کر متہ زن کر در را
و سے بیچ سخنہ باشد

، هجۃل، مہمل و بے شبان
گزش شتن شتر اس را فرخ کر دو

پیزے د صالح نہون مل
هجۃل عرضہ تھیل کارش کر دانیہ

ناموس دے را و دیز هجۃل نیل
نوش شنوا نیل و دشتم

دادن و بے حرستے نہون و کچپ
و تانیا نہ ام اختر

، دھنیتجلہ، در زمین ہجل دستن
و مخاہر کر دن باہم در آب

ر انداں در آب بے خورا نیل
و افجہل، فویر دل آور دن پیزے

و حجم هجۃ، بالفتح کا رس بدق
و بیک اچلام جمع ذخے درق

و ایی است بی فرازہ را
دھنیتہ، بالفتح کر سجنرا چپل

مُجْعَنَةٌ، كمعنیه ناقہ کے بھجتے
سجاوت دے، صالت آں از کشنا
فردایہ وہ سین و ملاد و خلائق بارا مدد
بھجیں، بھجیں کر دایہ، بھجیں ختن
مُجْجَنَةٌ، بکسر المجمیم خلدر کئ خست
بائی دن زیادہ خمایہ
مُخْلَلَةٌ مُفْجَنَةٌ باکسر بینہ خلدر ایختہ
لا خیجان، دفتر نار سیدہ را کائیں
واسطہ خیجان، رشت شردن تعال
. آنا استیخیت، فلکت هزار بیخیون
هچ ن س (خ) حنس، استظرک لاشت
هچ ان ع بھجتھ، کلس مودران
اگندہ گوشت دے ماڑا زہر چیزے دپیر
سو سکے پیش سرفتہ دشتر منغ کل
کر در آں ہنوز بقیہ قوت باشد
بھجتھ سے منف دشتر بچہ کے در
شروع گرا زادہ باشد
هچ ان ف (ج) حفت، کمس دلڑ پن
هچ و (ج) حاتہ، بافتح غوس
در جھاڑا، اکساہ شکل یقال ہاٹھے
جنایو ہڈا اسے علی شکر
حلاحی، ہجو کشند و حروں مقاطعات خانہ
دماجیتھا بالضم و شیہ، یاد آنکھے
پال چو کشند ز شرود جزو آں انجو
الضم و شیہ الواو مشکل
یقال بینیتما انجیہد یعنی جوں چی
مُجْجَنَةٌ، ہجو کرد و شدہ
دن، بھاڑ، بھجو، بافتح و
بھاڑ، الکتاب و بھجوا، بفتح
العروقیہ مدد دے دشنام دا دا دا
لشعر و کوہی خلاف مصہ ۴ و
ملکا، تھیو ز مجھا، بیٹھے خاص
صحت او سکنہ + دنیز بھاڑ

وز من خوش خاک مرتب حیوان
بھجوان کتے، گلتابت پسیسی و بیٹھی
یقال هو بیت الحجات
هاجن، دفتر نار سیدہ کے ادا
شرے وہندہ و بچیں خرد سال لاز
گو سپنہ اں و جزاں کے پیشہ از
رسیدے کے کشنہ بینہ اں را یا
بز غالہ اودہ کریں از بلوغ باکیر
المثل جلت الملحین عن الولد
جلت الملحین عن الرف و المحن
الضم قال ابن الاعرabi جلت
لعلیہ عن الماجن ای کیہت قال
موہنیت بیون یجعل علیہما ماتلخ
شر تذخیر و حقیقتہ دنیز هاجن
آتشن زد کہ بیک زون چپلک آتشن
هاجنہ، خلدر کاولی، اور دنیا وہ یہ
مغلیہ ایجھنہ، مصفر کو دکان
تا نانی کہ دفتر اں نار سیدہ دہنہ ایشان
مُفْجَنَةٌ، کخفہ کرد و بے شیر
دماجیتی، بافتح مقصوڑ کرد
پے خیر بھجی ایضم الحجم دیہن مشدہ
رضن، بھجتی الجاریہ بھمنا،
بافتح اجن کرد و کندہ بھجتی
النفلہ وغیرا
دک، بھن بھجتی بالضم و
بھانہ حک کرامۃ و بھجوتہ
بالضم بھین کرد و مرو دنا کس
و فرو پاہی شدہ + دنیز بھانہ
کر انما بیکے و شکرے + دنیز بھجتہ
پر آزادو اور بندہ پو دن

بھان و بھیان ایضاً ای پیٹ
کر لام، دنیز بھان جو پیید
قیل بھل بھان، بھیں وزن کر لام

دیجھکم، در آمدن پسکے یا بر چیزے
بنانگاہ و باز کر دانیدن شتر راجو
مرائی د در کردن د سست
نودن بھارنی را یقال بھم اللہ الملف
عند د در آمدن چیزے را
راچھکم، ہمہ شیر پان دوشین
راچھکم، شکست دیران کر دین
خانہ د اکنک بھین حشم
هچان، بھجتی بالضم بھن عیوب
زشتی د اضافت ملم د میر بیقال
فیض بھجتہ ای عیوب
بھین، کامیر ناکس و فرو مایہ
دز ہر چیزے د اگر کہ پر شر آزاد
د مادرش پر ستار باشد پا پر شر
از مادرست را بشد و حسب بھین
بالغم و بھناء و بھنان بالغم
و مہما بھین و مہما بھجتہ جمع
بھینہ منہ بھن لکنیہ بھیان
و بھیان لکنا ب جمع
و فرو مایہ دا، اصل از اسپد ستر
یقال فرمس بھین ڈبر دوتہ
بھین ای غیر عتیق + ولبن بھین
غیر کر ن خالص باشد نہ لد
بھیان بھت ب بھر کر ده از
ہر چیزے مینہ قول الشاعر
حد ابھانی و بھانہ فیہ، اذکل
چان یڈا ای فیہ، د مشتال
اسپد سترے و بکر کر ده ذکر دنخ
و احمد و جم در دے تے کس ایت
یقال ناقہ بھان دا بدل
بھان و بھیان ایضاً ای پیٹ
کر لام، دنیز بھان جو پیید
قیل بھل بھان، بھیں وزن کر لام

دھنیب ہمگفت پیر مشے
اہل دین کہ کمزور مرضیت
اہل دین، سکون کند خاطر عابز
و گرائ جھوک راں سنگ
اہل دین، مرد سیار مرزا و دراز نو
دھنیب تھد جاہ، اکھر اراد و رست
در از و فرو سخت شاخصا
محلکاب، گرمان درانہ کرائ
سنگ کند خاطر و گرائ جان و برگے
کر پسنا دار دھنیب اپنے بچے
یہن اب سختاب جمع و پیشہ پر زدہ
جاسہ و صنایع افضل،
شاخصا سائیں

ہیدیہ کجدرا بر فرو سختہ دن
در پیشہ پر زدہ جامسہ و لس
زن کر فرد سختہ باشد و رک
چے بھر ریزائ و سوکنے خاطر
و گرائ راں سنگ کام رسپ
بیدھو من ما شہ
در جملہ میڈنی مالکلام، باضخ
و شہ المختیہ و بسیار سخن،
وابن ہیدیہ (شاعر مولیہ)
اہل دین کہ محرکہ منہ با ابی است
زدیک سو اتفی

دھنیب (بی)، بالآخر متصور افریخے
از بنتار اسپ و مانند آں کبوشش
(من، دھنیب تھد بیا)، باضخ بڑی
آزاد و نیز دھنیب) و دشیں و
سیوہ چین یقل عد تلکا نڈ و مٹا
الترہ اذ المثلہما و احتناما
رس، ہتبیت اللعین، دراز نزوہ
گردید، و هنیب الشیخ، درانہ
ذو سخت شاخ گشت

بے رفیر تیاس
اہل دین، اکھر قوت شہر یکل بہ
و دنہ ایکلتو، سے توہنا
اہل دین، محرکہ کوز پشت گریدن
و اصل سن سمع و ضرے کے کو ان
از بسیار بارگشی

اہل دین، محرکہ فوئے از فشار
اہل دین، کامہ کوز پشت و دوش
کر اعلانیش آماسیہ و فرو پشت بنه
اہل دین، کصر، شتر مادہ کر
کو باش قز دوزہ شدہ باز بسیار بارگشی
اہل دین، اگر مانند سپ لامیاں
غاصیانہ کور

مھمید شہر حال فست تیال
ترکتہ عمل مھمید بیتلوای حلالیتیلو
کان علیہ ما تصلیل لمقدانہ
اہل دین، ارام و اون خیل ایقانہ
الله تعالیٰ یعنی دور نگر و اندھے
یعنی اور اوس نون کو دک دانا
بخرا بشود و کون پشتگردانیں پیکی
کے طاو امسہ و دوش گراندین
و سب دھنیبہ با حشم و پیشمن زہ
چشم و ریشہ پر زدہ جامہ ہدیہ بچے
مذہبیت جلد بالضم محمد فی رست
موت بھنڈاپ سکھان و ھدیہ
بن الحشر، شاوخے بس

اہل دین، محرکہ شاخصا سے ایسے
و مانند آں و برگ دنست کہ ہیش
باشد چوں سردو ہرگاہ کہ برگ خارہ
خو تا یہ تمام بیک باشد و برگ
کر پسنا بیاسہ و مانند برگ نزوہ
و طلاق درانہ آں دھنیبہ بچے
اہل دین و حداب لکھاپ جمع

گسا، حروف مقطمات خادن
تعالیٰ جنت المعموت و چبو قما
رک، چھو یومنا، سجن کرم
گردید روز

داھیت ملشو، ہجادا فتم آر
تھبیتہ، حروف مقطمات خادن
دھنیا جاہ، ہمگرای یحکون

پھنیا، باکسر شلہ
تھبیت، حروف مقطمات خادن
دھنیا جی، یا ہم یجو کون

دھنیبیت، یکم کردہ شد گاں
دھنی دس، چھو ابیت بھیا،
بااضخ اشکار و کشادہ گردید

دھنیت عین الیغیر و معاک
ذور فست خشم شتر، باکسر حکایت، فانہ
اہبینی زمانہ و

و دھن، دھن دھن باضخ خسے دیرت
دھنی باختیت شلہ و نیز دھن
؛ رسین دھن عبضم دھن، دھن و بھن و بھٹا
و دھنی، دیو و مکا لکھد و دھن کھل
شد قیال اتنا تا بعد دھن پیر اللہ

بعد، رسین شب یعنی امام
کردن مردم و ختن، اخا و کذا انانا
فلان و فد دھن ابت الوجل والبلہ
اے بعد، اسکن انسان من المحسی
بالليل، بعد ما دھنات العيون
و اندھا هن و خلے سہ نور باہنہ باضخ
ول شب تاک شلکش قلیل تاہا
پیدہ چین هلیں وال فعل من فتح
دھن دین، باضخ موصیت میں
خانیف، کہ درہی درا ملا سے
مرطہ ران دھن وی محرکہ منوب

گردیدن و افضل من ضرب و سی
دهش، بالفتح و کسر الال المفتوحة
کسر است که وقت آن بخوبی خوش بود
دهش، بالفتح آواز فرود فتن ویرا
و اندیش آن و نینوی خود را موضع میان
عقول که آن از طایفه هشت قدر خفیف
او صواب بدأه بالهزه و تعقیم
دهش دهش، حرکت آواز سخنی در شست
دهش دین بیداد کسر پاوشاهی پوک
بند و ستم که تیز رفتی روای اینخاری
دهش پیدا کرد، کاسیر مرد و راز و نیز
رهش پیدا کرد، پاک برآوردن دیوار
و جزو آن قصه فرود فتن و افضل من ضرب
دهش بزرگ، کسر بزرگ مردی است
دهش داده، کسابت پول ترسنه
دهش دهش، کسر بزرگ مین فرم و لپشه
شاق و زمین تشیب
دهش، آواز دریاکه در آن پاک
و دوی خنیه شد و گلهای از قلوزه پیدا کرد
دهش، آتش و پاک ابر
ماهش، بدل ترسنه
در جمل مقتد، بالکسر مرد بسیار سخن
دهش دینیک، بالفتح یعنی چندار و
ورباش و یک سو شو
دهش دهش، بالفتح آواز جهن احمد مدار
دهش دهش، پاک بزرگ دهش
جمع و نینوی دهش دهش، پاک
کرون فشر و منغ و بقال افضل
یهد و دهش دینیک، حرکت دلوان
کوک راتا بخواب ملعون و فرود اوردن
چیزی را از بلندی پیشی و بقال
ذلان پیدا دهش دهش دهش، بجهانیه
و بمنیال من میگذرد

دهش دهش، بالکسر شرعاً ماده لام
و پیچ و مقداری با پاپاگ و فرماد
دهش دهش، پرینه گردیدن آواز پارزه
و سه مان شمل ناقه بر کج
دهش خودکشی، کسر الال ششانی کشنده
دهش خودکشی، بفتح الال ششانی کرون
و دو دهش، پانچ سرگرا میز از جو نمود
و بگ شتر و آواز سخنی در شست
که از افتادن دیوار و حسن آن آید
و مردست و ضمیمت و کسره داد
و یکسر جمع تعلیل اذ او که دلیل غیر
این لغایز دهش اے غیر ضمیمت
وقال ابن الاعواني اللئه بالفتح
ابوها او اکرمی و بکسر فو الجیان
ضمیمه و نینوی خود، سخنی فیران
کرون تعلیل و معنی شه للعینیه ای
او هشت تکشنه و شکستن قدرت
بالضم خلد و پیری و پر کریک و بگ
کرون شتر و بقال مردقت بر جمل
دهش من رجیل و کسر الال
ای حبک من جمل ای لفظان و متف
محایسه نه و فیله لفغان من هم من
پیرویه بجزی المصد و لا یوتیه و
لا هیته لا لمجعة و نعم من پیچله
فعلا فیضی و بیح و بیونث فیعول
مردت بر جمل هدک من جمل و با مرأة
دهش مک من امراه و بر جلکن دهش
دیر جال هدک و بامولیکن دهش
و شباء مهش ندش دیعاکلهه و لفکش
لوجل یعنی او البند شیک مردست
و چل کسر را بچله دست و لیری چفت
کشنده گویند فلان پیهش سمجھو لام
و نینوی دهش، سست و ضمیمت

دهش دهش، دهش و فرهش شاخ
گردیدن و خست
و مفسن مقدرت، کسر هم دیبا
پر زه دار و دهش دیل، کعباط شیرنیک
خشت و جزرات خشنه مقدرت کعباط
مشک و خردی چشم و سقی آلمع
جریان، ایک یا هام سعدا شب
کورسی قیال بعده دهش بد لے
مشش او مشاد علمی هست سیاه و
مردست بنیانی کجلس
دهش دهش دهش، بگش
ببرز یا بچه آن سرمه کسبیل مرد
دهش دهش دهش، بگشیل کسبیل مرد
بسار سه دزولیده سه کشانه
نمک و کران سنگ
دهش دهش دهش، محکر کنالیک
ناقه و نار آن
دهش دهش دهش، محکر رفتار پیران
دهش دهش دهش، مهرب شلد و افضل من
ضرب و تعلیل هرج لاعظیکه بینه
لرزان رفت
و قدر دهش دهش، کسر بزرگی شیخ ب
جش، و دیچ شهش دهش دهش بولیانگ
دهش دهش اکشد او برق تار پیران
غمده و نینوی دهش دهش، نام اسپه
ییب بن شرعین و نام پر هبیله
دهش دهش، کبوتر هر ہود و بارگیر که
مرکنی است زنانہ اسراب هست
دهش دهش دهش بند شدن کران شتر
و جزو آن
دهش دهش دهش، کسر جمل بر قتا
پیر لقی رونده

خرماونیک دراز گردین گیا و
ابوہ تمام شدن آں یقان ہے ر
العرج او اعظم باتا همذوق د
عَلِیٰ شدہ و نیز همذوق د افتادن
یتال ضریبہ همذوق تائی
سَقْطَةٌ
د اهدار ای رایگان و مباح گرفتہ
خون را
عَمَّهُرٰی سے کحمد شتر بانگ من
المثل کالمیہ، فی المُعْتَدَلَةِ وَالْكَشْنِی
پاہد که در خطریہ من کشند تا کشندی
مکشند و او بانگ دفریاد میکشند و ایں
ورحق شخصیت گویند کہ فرمایو می نایا
ورکارے ناشد

فَقَدْلَیْنِ بانگ کردن شتر بے
شقشقة و نیز بانگ کردن کبوتر
د ھادی د بامی مباح گردانیدن خیز
د اھدی دیگر پوست پختہ شدن باران
و درس (ھلکتی) سختیها شد و ایں
و دس (ھلس)، محکتہ درخت
آس لختہ ایل العین قاطبۃ
ووش رین (ھدوش الکل) چدش
مجھول ارنی خفتہ شد

طَهِیْلَتْهُنَّ پر انگیختہ شدن سک شکنا
و الخریک رایگان و باطل شد حق
وون و جزاں و هدنه باطل
است کہ جاں شتر بچکان رائکین

و بنداز گیری
و ھو ڈاع، کبوتر شتر ڈاع
و دع دف، همذغه همذغ
شکست آزا یا کفا نیہ
و نیز ھنڈا ڈاع، لمعا می است زرم کی ایشان
و اندکا ڈاع، ہز و ہشت وزم شدن از

ھدئیں کامیر بانگ شتر و کبوتر
منکد بن عبد اللہ بن عَلِیٰ (عَلِیٰ)
کر بس صحابی است

ھدئاں کصحابہ بوضیع یار و باہر است
بیمه که مولود سیدہ کذا ب است

د ھادی د، شیرے کہ زیرین آن بیج
وجز است شده و زیرین آن تانگ

و زرد آب دایں پس از ترش
شدن گرد و مرد بے ہشیار

ک بیچ نیز د و افتاده همذوق
محکتہ و کعنیتہ جمیع یقان ہو همذوق
و همذوق د ھادی د، د نیز در پر وہ
واحد و جمع ذکر و مرتضی کیسان لختہ

و نیز ھادی د شتر بانگ ھادی د
و منف ھو ڈاد د جمع

دارض ھادی د آزم گیا فنا کو تاکپہ
د جوف امداد د، لکم آ، س پیہ

(ھدکل) کصر را آب کی است بجہ
مرشی مغلیل و بینی و حیند را

د آیو ٹھدکار، کشد و شاعری است
و نیم من مدار یا ہشیار یا ہنار صحابی

(ھمذوق د)، کم قعدہ وندان پیش
خود

و من، ھد د رائی چشم ھد د را بالغ
و هدیہ بانگ کردی شقشقة
و ھد د لحیا ٹھدکار، و هر زیل و

ر ھد د ھد د، باضم ہر صبح کے بانگ
و فرمایو کند و پوچک ھد د ھد د
کعبیط و ھد د احمد کعبابط مثلہ د

فیہ یقول الشاجر الشدرہ جیلوت
سلیمان دوم الحضر میہودہ و احمد
لہ من چہرا و گان فی نیمه و نشدت

پہانی الحال فایستہ ایں السرای علی
مقدار میہدیہ یا ماکان فیہیک الدنیا
و ما فیہما، الاصح خیریم اکلہ لئی اینی

صلی اللہ علیہ وسلم عن قتلہ و قیلیل
اکلہ و کبوتر بسایر بانگ ھد د احمد
کفار ج و ھد د احمد بالضم حی است

زیمن وبالفتح نرمی د لامست یقان
مکانی د ڈڑ و ھد د ھد د یعنی

لطغی نیت دلوستی نے
و ھد د ھادی د، بالفتح صاحب سائل

قاضی و نام پر بغیر نکد سایا
و ہو ڈد باد بن شریح بن شرمیں

بن و سے سحر علی از ملوک حیر
و تقدیل یہد، ترسانیدن و در پے
کیم گرگذاشتیں گو سپنہ ایسا

و اھد د ھادی د، قومی و قوایا شدن
و تقدیل از سانیدن

و ھد د ھادی د، از ملوک حیر
و تقدیل ھادی د، ایکسر مرد کلیں

و دور د ڈیل ھادی د، ایکسر مرد کلیں
و ھد د، محکمہ رایگان از خون حق
جز ایں خون باطل کروہ یقان
دمتا فهم ھد د ٹای مہمذوق د

هر دم از ہشیار، افتادہ

و چل ھد د ٹای، ہمذوق د

الْمَنْ هَدَلْ ۖ بِالْكَسْرِ شِرْعَضْ مُشْكَلْ
وَهَذَلْ أَكْتَفْ شَرْأَوْ نَكَانْ لَفْجْ
هَدَلْ تِيلْ كَامِرْ جَكْ كِبُورْ تِزْ رِيَاهْ
اسْتْ يَا بِخُصُوصْ بَهْكْ كِبُورْ تِرْ حَشْ
چُوزْ بِكْهُورْ وَكِبُورْ زِيَادْ يَا كِبُورْ بَجْهْ بُودْ
دَزْدَرْ دَرْ كَلْهَنْ دَرْ خْ كَاهْ سِيَهْ السَّلَامْ فَهَاتْ
عَطْشَاءْ وَضَيْعَةْ أَوْ سَادَهْ مَحَاجْ
نِمَنْ هَلْجِيْهْ فَهَامْ حَامِيْهْ الْأَرْهِيْهْ قَبْكِيْهْ عَلِيْهْ
هَكَكْ كَلْ كَسَابْ شَاهْ خْ مَلْهُورْ دَادْ وَهْ
هَكَكْ الْكَهْ بَالْهَهْ تِرْهَهْ دَهْ لَهْ
اَرْ وَهَسْتْ كَهْ سَرْ زَارْ دَيدْ دَهْ فَرْبَتْ
هَدَلْ بِالْكَسْرِ جَعْ دَهْ بَيْتْ هَمِينْ
هَادَلْ لَهْ لَفْجْ أَوْ نَكَانْ وَبَعِيرْ
هَادَلْ شَرْأَوْ بِنَهَانْ لَفْجْ وَذَلَكْ
مَهْلِيْمَدَحْ بَدْ
هَهَدَلْ شَرْأَوْ بِنَهَانْ لَفْجْ شَرْ
هَهَدَلْ كَذَلْ كَذَلْ
دَسْقَهْ هَهَدَلْ كَهْ كَسْرِ شَرْأَوْ بَهْ

دفن هدل الحمام هدل و
هدل همیر گرد و هدل
اهنگیت موعیده هدل با لایح
قردوز را کرد آن را فرد بست و
هدل آنها گرفت
مشترک پس فرد بسته گردید لایح آن
نمایند هدل آنها این او مکان گرد
لایح خود را .

رس نَصَّيْلَ الْمِسْتَقْرَه مَدَّاً،
مُحْكَمَتَه اوْمَكَانَ كَدِيجَه بَنْجَه شَهَدَه
فِيْهِ دَلَلَ الْبَعْيَيْنُ اوْمَكَانَ لَبَ كَرْدَه
مَهْمَيْهَه لَكَتَه دَاهَه بَنْجَه شَهَرَه لَبَه
مَدَانَه الْأَنْجَه المَصْحَه
اَكْهَدَالَه، فَرَدَه بَهَه شَهَنَه بَهَه

پاللام و کمی کردن و دشنه
و دک، هودک، کجو پرسیده
دستاد دکتہ بالفتح جمع هندی
است مشوب بشد و مه آید
و (من) هدایت هدایت کا، ویران کرو
و تقدیک پاکلائیم، سخنی کرو
بسخن و ترسانیده
و دک رده دکتہ، اگر فتن حسکیز
که امکان اگرفتن آئی باشد

دھن لکھ، کعلابط ز نئے که درست
گورشت دا سخواں خود را بجنباند
و شیر خفته فریز
در جل هد آکرو، کعلابط مر و بنا پر ده
دهیڈ کن، بالفتح وضم الکاف
وزن پسیار گورشت هد کوڑہ باضم
و هیڈ کوڑ و هیڈ کوڑہ
بالفتح مثل هیڈ کوڑ پہنچ
مشکوڑ و بجنت فریست وزن جوان
شکریت اندام شیکو گورشہ هد کوڑہ
مثل دشیر و فریز ولقب حارث
بن عتمی بن مسند که شرایت قوم
بیو ولقب مروے از کندہ و
پیغمبر هیڈ کوڑہ لاست اطیان

سرمهی خلیل است ستو نهاد
دستگاه شدنگان بکسر الکاف شیر و آنچه خواهد
نمودند **حکم**، بکسر الکاف سکونت
نمک کر در تابستان آمد و در بشیر نهاد
دهنگ کوئی عالمگیر، شتریز رشید
شیر و پنجه نگاه بخواه سعد دوزیر
بشدگوی بر حیثیت دشنه بفتنه
یحال و قدرگوی عالمگیر ای مختاری
هدل و بتوحدله با پیغام رهی از برهنه
شلام ک در مدینه سکونت در نهاد.

خُلُقی و فشار دو شدن خوا
د دُن د هدف دست، بالکس تند اچیم
د هدف دست پا نه، گرفتی از مردم
و خانه سے چند برپا در جائے
هدف، حرکت هر چیز سے بلند و
برافراشته از بنادر یک تو و کوه
و پشت داشته آن و نشانه تیره مرد
بزرگ جش و بسیار خواب و گران
نمایند او بچه خبره دین ہدف
هدف، بالسکون گلر که بدان
گوئی پنه براید و شیخیں خوانند
هدف، در آینده مرد غریب
هدف، گروه
دن، هدف الی الهدف مصلحت
با فتح در آمد و ران همی هدف
اینکه هادف کذ لک + و چند
لیخنیین پیچوا نزدیک گردید
من، هدف همی خلیل مصلحت
گردید و سمت شد
در مرآه مهدی فه، گھستنگ گزناک
اهدف لیخنیین، پیچوا نزدیک
گردید و اهدف عدلیت دیو
برآمد برآی و اهدف را بگیرد
پیا، بر و بوسے خود لاهدف
لذما شیع منصب گردید
و سے + و اهدف منصبی را بگیرد
و سے رسید یا ایستاد یا انتقال
نمود و اهدف الکمال، کلام گردید
سرین چنان گردد و بدو ایشت
در کن مسٹری گرد گرسالی
سخنیان گردد
در سرین گفتند پا پیور و ملبه
گردید و نشانه چیز سے شد، و بعد

(هدَّه مَكْتَه) کس جو اور گیک تو وہ
درخت ناک و روزگار دیرینہ و تکیم
و سر ضعیف است و گرد بے از مردم
و هَدَّه مَلَهَّه مَكْتَه) دریجا سب سر
و دلن، هَدَّه کته باضخ بمان سعد
و هَدَّه دن، هَدَّه فراخی دار زانی
سال و سر ضعیف است بخوبی
و هَدَّه نکته، باضم آشنا و صلحی و
وقت آسانی تو آرامش بقال هَدَّه
علی چشم لے سکون علی غل
و هَدَّه دن، گلخاب کول کرائ
ستگب هَدَّه دن گلتب جمع
و هَدَّه دن، بافتح بدل و بخیل
و خود هَدَّه دن، هَدَّه دن و هَدَّه
و آرامی و بول از مردم و هَدَّه
الضیف) خوشنو و کروں راه
و نیز عین دن و گلخاب کردن و هَدَّه
و گلخاب کردن و فراخ نندگانی شدن
و آسودن مهند کشند (آیه
و فرس خوشند شد، کحسن اسپ
کردن اور بارہ گل خود را
و اهله اشتم لاعرگر و اندین پسپه را
و نهادیں) خوشنو و کردن و
آرام و اون و مشغول کرون زن
کو وک را بخوبی و آهشکی و باز
و سشن از کار
(مهادن) آشنا کردن با ہم
و تھادن) بر سر ایسا دن
و درست در است شدن کار بقال
تھادن نو، الامور بده آستقامت
در اندر کرن عن خود (مسد
گروید از قصید خود
و دی و هَدَّه دن، بافتح فراہم آدہ

باوشا هریت حمیر او با دشنه صیش
و هَدَّه الا هَدَّه ام، لقب متکل بن
عیاض شاخ و لقب ناش که فرد و ق
و هَدَّه دی کرده
و هَدَّه دم، شیر خفت و سلیمان شده
و امن ہیئت و مَهَّه، زمین بمان
سک و سجدہ
(هن) هَدِّم الرَّجُل) مجمل
دوران سر سید اور از سواری کشتی و
و پیش هَدَّه دم بافتح شست
بناد و پول کردن و نشت شست
و س) هَدَّه دم اتفاقه هَدَّه مَهَّا و
محمد، محکمین سخت کشن خواه گردید تا
و اهله ای، سخت آزمند کشتن
کشن آفر مَهَّدَه دم کجھ لفت
ایش از ای
(هَدَّه دیم هَدَّه شست) بناد ویران
کردن بقدر طلبی الغد
نکاب هَدَّه مَهَّه، کسر الحال
تاریخ فرانجی عجو د منہج د مکذب
و هَدَّه دم، گلخاب شدن و سخت
مشهد خشم و بخشم و مکدو بد کردن و
ترس اندر بقال هَدَّه دم عتیبه
غذیخ و سخت کعن خول گرد میان تا ت
و گلخاب کفہ، با ہم ڈیکھان و مبالغ
کردن خون را

و اهله ای، کفہ دم جمع
و هَدَّه دم، کمیر کیا وہی انمصال ہل
و هَدَّه دم، کفہ دم، بافتح چیزی سے
پاندام و اندازہ
و دمل و هَدَّه دم، کز بچ جامد کن
و درینہ دیسا، گئے زولیدہ سر
و هَدَّه دم، گسل جامد کند و مرو
کرائ و پشید باند فراہم آدہ

خوبی و سست گرویدن اب و
گرویدن شاخ میلے پے در خص
و دلیع و هَدَّه دم، بالکسر کر کوت
و یعنی زشت خلقد کل
مول قتو و هَدَّه دم، کبریج پروزان
و فروہشہ از هر چیزے دشتر فراخ
جع و هن
(هدَّه دم، بافتح خل رایگان و
و هَدَّه دم، بافتح خل رایگان و
بھل و یکر
و هَدَّه دم، بافتح باراں سک
و یکر و فعہ باراں و یکر و فعہ از مال
و هَدَّه دم، بالکسر جا س کشہ د دی
کر دیا خاص سست بکیم پشیت
اهله و هَدَّه دم سکنیب جمع
و پیر سال خوردہ و سوزہ کشہ و نام
برو سے
و هَدَّه دم، محکم و لخچ از کر اشچاہ
فرو دریدہ در چاہ انتادہ با سخت
و ز پسند سست و یقاں اکاڈم
پسند هم هَدَّه دم ای هَدَّه دم
و هَدَّه دم، آزمندی کے اود زم
بقال اتفاقہ بھاہد مہ ای ضعیت شد
و هَدَّه دم، گلخاب سخت
و هَدَّه دم، ضرحت ناق سخت
از مند کشن هد افی کسکا دی
و هَدَّه دم کفہ دم جمع
و هَدَّه دم، کمیر کیا وہی انمصال ہل
و هَدَّه دم، کفہ دم، ایسا دم ام ہل
سواری کشتی عارض شود
و هَدَّه دم، کفر طاس ایسا دم ہرب
اپنے بقال نہ و مثدا م
و د و مَهَّدَه دم، کسنجبو و مصہ

و فرستان عروس را بجانه شوی خواه
مذہب المراة ای بعلمها و همیت
المراة مجده ولا فخر مهدیه و فتن
براه و گیرے بعال مذہب مذکون
ای ساد ساید و فی الحدیث نامذہب
هدیه عمار و پیش در آمدن و پیش
گرفتن بعال مذہب ادّانته مه
مراه مذہب ای بعلو فران و اون
یقال اهدی لد و الیه و فرستان
عروس را بجانه بروشی
مراه مذہب ای بعلو فران و اون
و براکرون

مهمکارا، بدو تر اورون چنانگر
یکی بر کیج جانب و گیرے برو گیر
جانب بقال جاد فلان بنا کوی
بینانشین اذا کان یعنی بینهای
معتمد اعلیه امن صفت او مسکو
و بمقلاعی، کس و گیر را برویه دلوں
و فی الحدیث بقایه و اتفاق بتو و رسم
رفت و خسیدن و فرستار و همه دن فتن
یقال تقادت المراة ای علیک فرشت
ونهادی، راه یافتن

اوهیتا اع راه راسته متن بقال
حوالی متدی طرق و کذا ای متدی
بغفعه المراکم کسره، و بیش بفرستان
عروس را پیش راهن و سهی
گرفتن بقال الدین متدی طرق من المخمل
ای صادری او ائمه

راسته متدی راه راه نهون بقال متدی طرق
و دعه مذہب اکثر بفتح بیل آهنے و کند
رف مذہب اکثر مذہب اکثر
بریه آن روز و قرآن مذہب و مذہب
الصلف (کلام) گردانیده اور راه و مذہب

نام اش و هوایی جمع
مهدیه (کتاب) چوب و ستر و سنج
بلند و برازه در آب هادی یافت
جمع و دیز هادی یات، کلا که دا
وشش و حجز آن که پیش پیش رو
مهدیه که که در راهنمای
مهدیه کا، مصڑه شل و مانسنه
یقال ملاعنه مذہب ای ملها
و دیمیت بیهوده ثم بیهوده ای قصد
و مهدیه کنبر آنچه برو و روسے
آزند چون طبق و حبیز آن که بازیه
پا شده و بسیار برویه آزند

للذکر والاشتی بقال بجل
مهدی و امراة مهدی ایضاً
ومهدی اع بالکرسی بیه آزند
امهدیه بیت بحال و لامکلبر ل تعالیقاً
فلان عده مهدیه
مهدیه تیر کرمیه عروس و شیر
و سه بقریب

رض، مذہب ای مهدی، بالضم
و فتح الدال و مهدی یا بالفتح و
ویل ایذ لکتبه و مهدیه بالکرس
و راه راسته بخوان راه مذہب
ادله ای طرق و لکه و انتیه
کذلک + و مهدی طرق یافت
راه ما د کذ افلان لا یمددی
الطريق بیشتری یا بروه راه و نیز
مهدیه پسیه او د شکارکن

بجک فرستهه پیشیه یکیه و قال
الغزا لا دا هدیه له و عروس +
و نیز هدیه روشن منسنه سیره و
کیسر هدیه بالتأمیل بقال ما
احسن مذہب و هدیه ای سیعنه
مهدیه کافر، ششمیه روسے و
حسمه کار و کار بیقال خذ فهدیک
والکسر اهل ای فیما کنت من
المحدث والعمل بنظر فلان مذہب
امره اولیه هدیه ای مفره ای جمته
رهدی، بضم اهها، و فتح الدال
راستی در راه راست و راهنمای
دولالت و بونش و روز
مهدیه، با ضم اهها است دولالت
و مهدیه، کفی بنه عی و عروس
و محترم دار بمنه از هر پیکر و قرآن
که جسم فرستهه و فرجی حقی
بلع المحتوى حلله بالتضییف الشیء
مذہبیه یکیه و قیل المحتوى جمیع
مذہبی مثل بنه عیبد و کلیه و همیب
مذہبیه، کفیت تحفه و ار معان
مذہبیا و عدای کسکاری کیسر
الراوی عی و عروس و اعلام راست
مهدیه، که حیثیت نامه روسے
و مهدیه، کسماه اورون دوزن
بر کیه لعاظم طور ایجا شد خودن بیهدم
مهدیه، گساد سست و کند خاطر
مهدیه، راهنمای و پیش بکرون
موادی جمع بقال قبله هدیه
المخمل ای اهنا فیها و پیکان تبر و
کار کیه در مرکز غرس بندنه اور ا
وقت غرس که بجهه شیر بنه و اول
از شبیه اقل سه شزاده همیشی و که

دراهدان بسیار بسیو و گفت
و ذرب هدنه بکه سخن بسیار
و سرعت گفت
هدنه آن کعنفوان مرد شتاب
سخن و سبک خدمت
(هدنیری)، صفر ام قصو، اخواز
و خادت یقال هدنیریا (ه)
و ذرب و هدنه رفته شتاب فتن
هندوف (عصفور تیز رفتار و
سریع هیداریت جمع
و ذرم و هدنمه)، سبک گفت سخن
و شتاب خواندن یقال متن دم فی
سلکود و هزدم در ده
دامرآه هست زمی المظہب،
علی فعلکی با منتع زن بسیار باش
و فرماد و سخت بد و خشنایک
هدنکلام (کلام اربط مرد شتاب
در سخن و در فرات هذله بالنا عتلہ
و ذرت و هدنه هدنه هدنه هدنه هدنه
هدنکاف هکتنه هدنه هدنه هدنه هدنه
من) هدنه هدنه هدنه هدنه هدنه هدنه
هدنه هدنه هدنه هدنه هدنه هدنه هدنه
هدنه هدنه هدنه هدنه هدنه هدنه هدنه
هدنه هدنه هدنه هدنه هدنه هدنه هدنه
و خرسند و شادان شدن
و ذل، هدنه لکته، بافتح نه
از مقام شتاب که در این کام زدیک

فُلَّا فَلَّا سخن بکر و شنوار نیه اور
و هَذَاتِ الْأَبْلَى، افتادند پر زمین
(س) هَذِئِي مِنَ الْيَوْدِ، بلاک
شد از سرما
و هَذِئِي تباہ شدن زخم دپاره
پاره گرومن آں
و قوب، هَذِئِي، حرکت روشنی و صفا
و پاکیزگی و برگزیگل
و هَذِئِي بَلِي، بالفتح مخصوص راونع
از رفتار اسپ بکوشش
و ابلع هَذَا ذَبْبِ، شتران تیز روشنی
(من) هَذِئِي هَذِئِي هَذِئِي، بالفتح
پریه آں را و پاکیزه و بیه آ منج لزود
برگزید و درست نمود و هونیر هَذِئِي
پاک کردن خلز را ان پوست ولین
در دان شدن حیرنکن و شناختن
مردم و جزو آں هَذِئِي آبَةَ سَبَابَة
خلد و افزون کشتن با چکه و خردش قوم
و راه هَذِئِي، شتابی کردن در پیش و
پریم و در سخن و شتابی باریم ابر
و رجل هَذِئِي، کعظم مرد پاکیزه خنے
و هَذِئِي، پاکیزه کردن درست
و جملح نمودن و شناختن در بریم
و دو دین و در سخن
همباد پیکته شتابی مرتضی مردم و جزو آں
و خود رده دختر، خرامیدن
و هَذِئِي خر، خرامیدن زن
بفرو دهند، بالفتح بزده و دنیز هَذِئِي
سبک بریم و شتاب خواندن
محظوظ، هَذِئِي حرکت و هَذِئِي اذ
رسما ب خلد و یاقال ب شد لغزان
وللحدیث ای ایت رُدَه
و هَذِئِي اذ بَلِي، بفتح معنی پر زمین

یا بسیار خطا کرد و سخن + دھڑکہ
البزدھر (آ و هزار آ) لکرامه
سخت شد سرما بر سرے چنان کفر و
کفر شد آرا یا کشت سرما اوبله
و هوات (البغ) سخت سرو کر وید با وہ
و هر کی (اللهم) نیک سخت آن را
و هر کی (الماء والفقیر) مجده لاسو
کرد ایندہ شد همراه (و) لغت است
از ایشان

(س) هری ع (اللهم) همراه (و) بالفتح و پشم
و همراه (آ) نیک سخت شد کوشش
دھڑکه ای، سخت کرد و عن سرما کی
چند نکو بقتل نزدیک گردانه با
کشن آن نیک سختن گوشش کرد
و سرو کرد ایندیں یقال اگر آن ای
و ذلك بالعنی و خاصی برقاچ -
و کشن رخن بسیار و بیوه و گفت
تم تحریک که نیک سختن گوشش جوان
میتوان کم عظم لغت است از ای
دھڑکه (و) نیک سخت شدن گوشش
در رب (همری) بالضم پیش نیک
پلاس شکنی و رواده

ههارب (کریزمه و اروا ب باز
کرد مه و یقال ماله حادث و کا
قادی، ای صاید دهن الماء
و لا و آزاد یخنه او را چیزی شیست
یا آنکه ندانو سے کے سیکریزه نه زنیک
او سے رو دکوئی حقیقتی ندارد
دھڑکه (آ) بسک است مرینی
ههارب (بن دنیان را
دھڑکه کش او از اعلام است
و همراه (ب) کنبرچ بے پست کشا
در زان را که بدان زمین بسیار

دھیک (ام)، کجید شتاب و سرتی
دھیک (ام)، بافتح بسیار خوار و
ولیر نام مرے
دھیک (ام)، کنبر ششیروان
(من) هدم هدم هدم (آن)، بافتح بید
و شتاب خود خود هدکه نمی از فتد
شتاب که دن کام نزدیک شد
هدم دن هدم دن هدم هدم
بافتح جنایم شفیر راه و هدم دن
فی الكلام) بیوه و تقطم دن
هدمی هدم که کنرا بیوه کوئی
از بسیاری و خواب اسم است
و جل هدم (آ) کشاد مرد بسیار
بیوه کوی از بسیاری یا خواب
هدکه با تاتا و مثله
(من) هدمی هدمی هدمی (یا)، بافتح ز
هدکه یا نان اعکه بیوه در اشیه
از بسیاری و خواب و جز آن
دائمی هدمی (اللهم)، نیک سخت گوشش
چنان کو سختکی نماند
هر ده دھڑکه ای، کسره مرد بسید سخن
و بیوه کوی
دھلیب دھلیب که مرجه بکوی شانی
دھلیع دھلیع، کصغور مرد کنه هد
دھلیم دھلیم که مرجه بکوی شانی
دھلیع از فتار بستریت
دھم دھلمه بن لاطم، بالضم هد
است از همینند
هدکه بن عتاب، هم که
درینی طے است
دھلیم بن هذیم، که بیر پر تبلید
است و هواین زید دلیکن
حضرتیه عبد اسود اسنه هذیم تبلید
دھلیم، کنرا بیوه بکوی شانی
بالفتح بسیار فرش پاشت گشت

حضرت پیری است از ضریعتی
مشوب بوسے دمدیل بن نضر بن
مارح محمد شرسود بیونیل صحابی
و هاذل میان شب اول آنی قبیل
و هذل (ول)، کصغور مرد سبک
و سبک از ببرد کر که در سب دنام
در شمع اندام و پشت خرو و آبیه
خرود ریک بینه هدیل جمع
و آنست و قتنه و اول شب پایتیه
آن و باران که از دور وید شود و
ابر باریک و سب سپ مخلان بن کربه
و جابر بن عقیل سد سی و ششی
هیکه بن ای و هب خوزی
و همودل (بیویه) بوسے بلازندخت
کنیز را و اند است و همودل (لیقاغی)
جنایه شد مشک شیر +
منیز همودل (له) سست شدن
در جامع و بسیار بیرون آنکه
بول شتر و حسنه ان داد
و دل ب دھلیب که مرجه بکوی شانی
و دلیع دھلیع، کصغور مرد کنه هد
دھلیم دھلیم که مرجه بکوی شانی
نویع از فتار بستریت
دھم دھلمه بن لاطم، بالضم هد
است از همینند
هدکه بن عتاب، هم که
درینی طے است
دھلیم بن هذیم، که بیر پر تبلید
است و هواین زید دلیکن
حضرتیه عبد اسود اسنه هذیم تبلید
دھلیم، کنرا بیوه بکوی شانی

ہر جیب

و افزاییده در حدیث
و هرج، کسر است بسیار کمیکت داده
(من) هرج الشاعر هرجا
با سمع در آشوب و فتنه کوشش
و اخلاق ادوامیزش افتاده و فی
حدیث اشاره اطال ساعتة قیل
و عالم هرج ماد رسول الله قال القتل
و هرج از افرادی است در هر چیز
مذکور قوه شده باشد فلان دهن
یه هرجا کلینکه جمعلو موکوح حکم الباب
کشاده گذاشت در راه و هرج فی
الحمدیث بسیاری افزودنی نمود
در سخن و سخن خود یده داشت گفت
و هرج چادر یته) کاشد از وریته
از نصر نهایه و هرج الفرسی بر قتا
آمد و یقال هرج هرج ای پیروخ
(من) هرج البیچر هرجا
محکمه سرکشیده و سراسیر کرد و یاد
سخن کرد از افزودنی بالش قطان
اھراج ابشار اندن شتر و
در نیم روز چنانکه رکشیده گردید
هرچیز، شک را نموده
چنانکه سرکشیده گردید و سخن کرد
یقال هرجت البیچر حمله
علالیل و العلجه حمله
و هماجت بر زدن و زجر کردن سخن را
و بشارب رسیدن بنید
یقال هرجا الہی فلاناً اذا بلمع منه
یعنی و ریافت او را
الهزائم، است شدن از کمیکت داشت
هرچ بود، هرجا که کفر طالع
و صوره جو توان حوجیه کفر کشیده
و صوره ایضاً رسیده که مسدار

لکام آن بکوتاه باشد خلاف آسیا و
نیز هریت هر دے که راز را بتوش
و مرد رشد سخن
(هریت)، کسر شیر بشیه
و اسد اهریت، شیر فرانخ دهن
(هریات)، کشاده شیر بشیه
مشهودت الغیم فرانخ دهن
(من) هرت اللئم هرتنا
با فتح نیک پخت کوشت را و سراگرو
و نیز هرت، طعن کرون در ابرو
کے پیغام هرت عرضه اذ اهل خونه
و جامه در این
(من) هرت هرتنا، هر که فرانخ
کرد و دیز هدایت هریت
کرد و دیز هدایت هریت
دیگر ایت هریت، کمکت سکان
فرانخ دهن
(تهریت)، نیک پخت کوشت
و استد لله بالاغنه
در شد هریت، با کسر جایه کشیده
هریت، اصلی و هی است بد هریت
و رفم، هریشتر، بعفر شیر بشیه
هر آش کعد ابط مثله
هریت، توک بینی یا این بینی
ولب پاکوب بالا کرد و سیا چی
بیان دوسرا خ بینی سکونت نام
مردے د شیر بشیه
هرچ هرج، باعث آش بسته
مصدر د لاصل

(ن) هریت هریت، هریت و هریت
کفیده و هریت ای هریت دگر بخت + و هریت
پلکو قلکی، نیزه سخن فرد شد ز من
رس، هریت هریت ای هریت پیر
کلیں سال کندیه
همه ریت، کحسن ترسان و نیز نام هریت
و اهریات، بخت در اتفاق دن در
کاره و مستغرق شدن در آن
و بکوشش رفتن ترسان و گردن
و بدن با خاک او بسوے گریز مضر
کردن کسے را
و هریت، اگر رانیدن
هریت هرج (کهریت) رشید دلیت
کاره و استوار ناگردن
و رب و هربن، که برج هریتینه
مجاوده، تفکده هنود یا مردم یا قمه و
حالم ایشان یا خادم آن شکوه و معان
و قاضی کبران سرب، سعد فارس
برادره جی
هریت، ذمی از نقدار که کشیده
هریت کلی، با بکسر و فتح البار
متصور اتفاقه، سست با خوش
و ناز و یقل عد الجمل ای هریت
ای شیعی و قال الاصحه هریت
متینه (شیخه) هریت لطراء مذوق
هریت هرج (کهریت)، کسر خود کرک
و پسخ د چالاک از نقدار کرک
هریت هرج (کهریت)، کسر خود تراست
شیخه (شیخه) کار که سخن ز دل را
هریت د هریت، گفت شیر بشیه
هریت کا بسیر فرانخ و فرانخ کنج دهن
وزن هر د راه یکیه مشهد و شیر بشیه
و فریضه بیعاً رسیده که مسدار

هُنْكَرْ، باضم بسیار ارب و
شیروز مینے است بلند دریا ماه و خیر شیر
هُنْكَرْ، آواز گز بر یقال صفت
هادای صوت المراة
دُهْنَرْ زیرها هکای میر بانگ سکب زیرها
کتر از بنای + ویوچه طریق رونے
است که در ای سیان بگرن دایل
و قسم جنگ واقع شده و حارث
میں پیغمبر سید قسم کشته شد
دایو همینیق کیلت عبد الرحمن
بن حمزه صحاوی کفی بحال نه
دَائِي النَّبِيِّ سَلَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي
کدهم، ففقال يا ابا هرثیع فاشته بردیه
و اختلفت فی اسهم علیینعث تلاویش
قولاً قلت و قال المحاکم ابو احمد
احمد شیع عن دنیا فی اسم ابو هرثیع
عبد الرحمن بن هخرج هود و سه
و علیت عليه کنیته هنوز که
لا اسم له نیز هرثیع از اعلام
زنان است و موضعه در دهنهاد
دُهْنَرْ زان، باکسر تکه ایست بامیرین
هُنْكَرْ، اکثر ای بسیار می بحصنه ۳۰
بورم که سیان پرسید و لوشد شو
حاورث شرو و پرسید ما پدر نزله یا
روان شدن حکم آن زهر جایز من که بپله
هُنْكَرْ، کصپور تکه ایست از اعلی
موصل مرضه

یافتن بز پسته دور آشوب و قش
در اتفاق دن و تمعن کردن در ناموس
کسے دلسا فتن بجهت تباہ کردن
هر دلت شئی اهونیده، اے
ار دلت شئی اهونیده، یعنی خوب هم آزا
(ظرفیت)، نیک پختن کوشش را
و سرا کردن شد و لمبای فتنه جامه
صرفا پوشیدن
هر دل دن کر اشیاء
هر دل دلکته، هر دل شیوه کند و پیر و مرو
بدل هلاش کنم
هر دل دلچشم اش باشد فتن
هر دل دل کز پر جهه هلاش
سال از شتر باده وزن وازن گوپند
هر دل دلچشم اش شر ساخته و لسر
ستماع ائمه فول النجع صلواته
علیه وسلم فی المسیح علیه السلام
ینزول عند المذکورۃ البیضاو شریف
نشنی مهرو و ذینک ایمه بین حضرات
و پیر و می بالداری المحمدیه
وررد هنر یا شخ نفع از زجر
شتر و کلسر شنید
هر ۳ بالک گریه هر دل کفده
جمع هر دل موئش هر دل کعب جمع
و فی المثل هوا ثقفت من هر دل فی
المحدث طی عن بیع المحدث قیل
المراد به الله الوحدی الذی لا
یتتفع میه فاما المراد فی ماذکون
جو از بیعه کذا نی شرح المحدث
و نیز هنر کرده از هر چیزی و نام زنی
و شخصی است و دل اس اهله
موضیه است بدین فارس

دریج س، هرچنان که قرطاس
تندار و تن آور فربه اند هو غلط و المتع
الجوهار بعثتیم الحبیب
دریج شش ده روحشان که ز بر جهت
شتر ماده سال خورده
دریج ع ده روحشان که جفر سخت
دریج ف ده روحشان که قرش شب
مردست ذریم
دریج ل ده روحشان که خوش تهیه
ا، هر روحشان که قشمه مود و کشاده کام
ده روحشان که خوش تهیه
و شتر ماده کنده کوشت فربه
مرد ده رهد با لکسر شتر منع و مرد
بی و قارو بی امشیار
ده رهاد با عضم و عضلان و کل سخ
و سخ و رخته است که به ای زنگ کنده
ده رهی، منسو با از هر و زنگ کرده
ده رهی، با عضم و سخه ایجا اینست
با دسته که بر ای کنیا و بر دی
بسیمیده بر پیتاے و بیواری بنده
ده رهاده محکمه موضع است
بلاد ای کبرن کلاب
و آهنده ایشنه فراخ سنج دان
ده رهادی، با لکسر مقصوس او یکلاه
ده رهادان، هکفان موشه است و مرد
(هیئت دان)، بالفتح وزد و گیا یہے
است و نام مردے
دو بجهه ده، جامد، مرد زنگ
و من، (هاد التیر هر ده) بالفتح
نیک پیش کوشت، او سهر او کرد
و در راه الخیر خوب بخشت شد
لازم، خود و نیر هر ده، دیدن
و پایه دهیاره کردن جامد، از دست

عکم، بے چنگا کہ پروردہ دشمنی
 پاکستانیوں کو سپردہ ایسا خداوند
 آزادی پرے اب منہ لالش
 ہو لا یعرف و رایں پڑا دلار
 مصلحت پسند ہو نہیں ناہیں
 رنج رسان را از راحیت سائی فرق
 نے کند خداوند کو سپردہ از دلک

هر سه مدل پیش کامیر معمای است که
از گوشت و جوش و تغیب و هند
و پنیر و ان آن پنیر از کندم و
درسته صنعت سازند هر چیزه
بالاتا در مثلم
هر این کسحاب در حقیقت
خانه ده بران شبیه بمنار هر آنده
لکن فیض از اعلام است و ابراهیم
پس هر آنده منزوک الحدیث
و هر این کنرب شیر سخت ندارم

بیمار حوارد
اکثر آنها شد و هر چیزی سایه فیر
مشتیت بخت طور نموده
و میگذرانند با اکبر نهادن و جوا
که میلان گشتم که بین دو کار شنیدن میگذرد اول این خود
متعذلیتی هم و دختره بخت نور نموده و گذشتن
بهم و مردمی که ب شب ترسید و بیم شب باز
شب بگوش منع نمکن و آنی است باشد
و موطنی است پیامبر که شیخ نعمت

فرمایند
 و هر چیز، نیک و بدتر گوشت را
 چندان گذاشت این خود را
 در شوره هم میگذرد
 و شست غم سے پنجه
 و میخانه کسر ای را شست

عکس را می بینید که پروردگار
با کسر راندن گوشیده ای با خواهد
آزادی برسی آب مند لاثل

هو لا يعرف وزارين ^{پر} ادلل
صلالہ پیش و فیض ناہی
دریج درس از راحمہ سال فیض

لے کنہ خاہیں گو سپنہ را ازدیاد
قد مر قفسہ بڑھ فی ب در

دوس هر فلامی هم باقی نهاد خواهد کرد
هر هنر بر اب خواندن با آوردن
کو سپند را و جنبانیم حس پیکر
یقایل هر هدف اتفاق لغة فخر فدا
دستم دوست درازی نمودن دعکایت

سدهن او از شهاب در جنگ
لطفه ای را با هم گذاشتهاند سک در
طریق جزئی منه لاثل شد (آهسته)
آناید و این شل در وقت پیغمبر اخیر
علامات و مسائل شروع نمود
و هفتمین تلاعه آن شرکت

وَنَذِلَ لِعَاصِمٍ مَارِيَالْكَلْبِ
شَفَقَ مِنْ طَارِقٍ شَرَّفَ الْقَدَّامِ
سَالَ عَنْدَ نَفْرِيَهُ وَمُسْغِيَهَايِ الْأَمْرِ
أَنَّا يَهُ الْأَثْرَدُ لِنَّ حَسْنَ الْأَبْتَدَاءِ
النَّكْرَةُ وَنَزَلَ فَهَارَ بِرَأْهُ بَخْرَانِهِنَّ
أَوْدَانُ كُوْسَهْنِهِ رَا
صَهَارِيَهُ وَرَسْعِيَهُ كَهْنَ كَهْنِ
رَزَدَهْنِهُ زَهْنَهْنِهِ بَاعْتَ سَخَتَهْنِهِ
لَهْنَهْنِهِ وَالْفَعْلُ مِنْ سَعِيَهِ

عمر کو زندگی مدنی دلیل کشیدن
هر دلیل کشیدن که
رزق و همراهی با اینم تصوره
نمی باشد می خواهد
نهایت شکر و شیری
رسان و همچنان با این نفع

دسته هر راه است، هشتم بسیار اب
دسته هر راه کند فرد آغاز ردنی اب
دسته هر راه آواز میش و با گل نیر
بیش داشته بخوده

دھیڑھو، گز برج ناقہ کے زندگان فیں
از گلائ سالے آب دہ د گو سپنڈ
گلائ سال

دھوہر، بالشیخ بسیار از آب شیر
و سوده خند نمود کوشش لام خود شیر میزد
دھرنا هر، کمال بخطاب شیر بسیار و شیر میزد
دھر طوں، کھصہ ر بسیار از آب
و شیر قدمیچہ برافتد از دانه (گلور) و گوپنڈ
کلان سال و آب بسیار که آزاد ہر سڑا
از دے دن میے از تکشی

دیگر همیور، کتفه دل ما هی است و
دنمے از خبیث ترس ما در کن پای
با خود سپایا و ام که شش با خذاب
کند و گزینیده شس جان برنشود

بیو و مهر داد، شتر پر خوارد
مهر دن سوند
(ض) هر الْحَلْبَ الْمَدْحُوراً
بالقطع بایگانه در دهرا اسراء و مهر چشم
یخ زو + دنیز هست) باقی کردان
سکون کدن (خشک دپ گشته
شدن خار فیل اعماقی عال فذت اذا
صار کلینا لبیه و خودون آنچه از آنکه
بینند و میان کر دانیدن شکم شتر را

دُنْهُنْ هَرَّا، الْمَتَّ وَصَوْبَلَعْ
كَاسِرْ كَرْهُونْ دَالْهَنْدَهْ، لَسْتْ اَزَوْكَنْ
هَرَّهَنْ دَهَامَنْ دَالْهَرَبْ بَكْرَهَهَا
هَرَّهَنْ دَهَامَنْ دَالْهَرَبْ بَكْرَهَهَا
هَرَّهَنْ دَهَامَنْ دَالْهَرَبْ بَكْرَهَهَا

الہر کوہ الہم و کوہ الزمت مکملہ تھے، باقیت ماہی طبیعت
کا نام نہیں لگتا بلکہ اس کوہ کوہ کوہ کوہ کوہ کوہ کوہ کوہ کوہ
الاٹھ بعده علیٰ تھا و تو کہتا تھا یا سو روریا ہے کلاں سریں و کرو
عوستا من حذ فهمه لاعین لاف
اصل آنہر ادھیق و اصرار شاد لاف
نظہر لہ الا سطاخ بیطیع استیاھا
بعضی اکافن فظیا منی و ضم انیلو
تھے السختیل لغتہ فی اهاب بیطیع
فی علو السیر عوستا من ذہاب
حرکتہ ہیں الفعل فکذلہ حکم
الہم و ہنی یہ تھی ورنہ تھی تھی وہ تھی
لما عیں بھل و زیدہ ہمہ ایق بالتحریک
بھقفل دام ایق بھی و مہرار
پیش کیں ہائیں ما فلام ایکران
بیٹھوں ہیں الہم و القاء جمیعا
سکفتان و ہمیں ہو ملکیکم آؤں اللہیل
یعنی فروہ آئہ اوں سب
ہمیں علیٰ خیر لکھیتی تھیا، پر پسے
و ثابت باش بیانیے خود
و دقیل و فریل، کس جل و زمیں
اہم پا دشادرم دھوائل من ضرب
الہ نازورہ اول من احمد الیعتر و نیز
مرقل کز برج و ہرقکلہ کبھلہ
جسے بستہ رہ
و دک س دکنکس، کفنس فیرہ کھنی
کوہ کوہ کوہ کوہ کوہ کوہ کوہ کوہ کوہ
و کل، ہرقکلہ، باقیت دختریت
ادام نیکو خلقت خوش رفتار
و فیما لغات مُرَحَّلکے مُعْلَمہ
و ہرقکلہ کبھلہ و ہرقکلہ کبھلہ
و ہر کیل سختیل دو تماریت
بنی زہرا مش دکھنی ذونہ رزال
سریں ہر گولہ مشله۔

بِكَمْبَدْيَا سُنُودْ بِيْدَانْسَهْ وَغَيْرَ
يَقَالْ لَا تَعْرُفْ بِهَمَّا لَا تَعْرُفْ وَيُنْزَ
هَرْفَتْ زَوْ رِسَائِيدَنْ تَكَدَّرْ بِخُورَا
وَرَهْرَكَفْ هَخَادَهْ مَالْ بِالْيَهْ دَشَنْ
وَزَوْ رِسَائِيدَنْ خَرَابَنْ بِرَخُورَا
وَتَهْرِيْبَتْ زَوْ رِسَائِيدَنْ تَكَدَّرْ بِإِدا
وَشَتَابِلْ شَهْرَوَانْ يَقَالْ هَرْهَوْ خُوايْنَةَ
الصَّلْوةَ اَسَهْ تَجَبَّوْا -
هَرْقْ هَرْقْ هَكَمْبَدْيَهْ كَنْ
هُوَهَرْقَانْ بِالْيَهْ هَيْ اَسَتْ بِرَهْ
مَهْرَقَانْ بِصَمْ الْيَمْ اَرْ بِعَنْجَهْ
وَبِنْجَهْ بِيَهْ دَفَّتْهْ نَزْ دَرِيَا يَا جَاهْ
كَرَآبْ دَالْ كَرَدَهْ دَسَهْ وَنَسَهْ
مَهْرَقَانْ بِصَمْ شَهْرَهْ تَسْ بِرَهْ
بِحَرَصَهْ مَعْرَبْ مَهْيَ رُوْبَانْ
مَهْرَقَهْ قَدْرَهْ لِيَقَاعِدْ دَرَانْ بِرَهْ
مَهْرَقْ كَكَرَمْ سَحِيفَهْ دَفَهْ خَاهْ
وَبِرَهْ مَعْرَبْ اَسَتْ مَهَارَقْ جَمِيعْ
وَوَثَّتْ دَهْ دَنَا بَانْ
هَرْكَأَهْ بِهَكَهْ بِرَجَنْتَنْ اَبْ
شَهْنَونْ وَجَرَأَهْ بِتَعَالْ هَرَاقْ اَمَسَادُ
يَهْرِيْنَهْ يَفْتَحْ لَهَا وَهَرَادَهْ وَيَقَانْ
اَيْنَهَا اَهْرَقَهْ يَهْرِيْهْ اَهْرَايْهْ وَ
اَهْرَافَهْ يَهْرِيْنَهْ اَهْرِيَا قَافَهْ وَهَرِيْنَهْ
وَذَالَهَكَهْ كَفْ دَهْرَاقْ اَكَوْنَهْ فَتَهَا
اَصَلهَا اَرَاقَهْ يَرِيْهْ اَرَاقَهْ وَاَصَلْ
اَرَاقْ اَرَيْقَ وَاَصَلْ بُرِيقْ يَرِيْقَ
وَاَصَلْ بُرِيقْ بَارِيْقَ فَانَدَلُو الْحَوْكَهْ
وَالْكَوْنَهْ بَيْنَ الرَّكَأَهْ وَالْيَاهْ فَصَادَهْ
وَاسْتَهْمَلَهْ اَكَهْمَرْ تَهْنَهْ فَقَولَهْ
اَهْكَاهْ اَهْرَيْقَهْ خَتَالَهْ اَهْرِيْهْ
سِدَلَهْ بِيَا اَهْكَاهْ وَيَقَالْ سِيَبُورِيْهْ لِيَهْ
اَهْرَقْ يَهْرَقْ اَهْهُمْ اَهْدَلُو اَمِينْ

سخت شکنند و شکار
دھڑکنیع، کامیر اپرہ از شب یعنی
کہ کب پچھا رکیتا زان و سو دگول
دھڑکنیع، کز بیر از اعلام نیست
و مانع الجعہ و آلام هم هر رکاع
گلتاب یعنی دکش جنگی تیریت
در آن دھڑکنیع، کامحمدین تیر که دکش
اندوی باشد یا جیریا آس بستین
تیر باشد که جست شد اید و پیکار
سخت شکار و راند یاروی تردیقانع
قل الدلہ هنچ گنو عاینه کسے و مسراے
میت و ممالک همان هنچ علیه شجع -
دھڑکنیع، کشیده اد شیر کشکار ا
بچار بشکنند
دھڑکنیع، کنبر کوبہ و آنکه بشکنند
پر دخست را + داسد دھڑکنیع
شیر سخت گیر + و نیز دھڑکنیع از اعلام
دفت، هر رکاع هزو شما شناخت افت
یتال عز العرس به هنچ ای لیخ
دھڑکنیع، هشکرن چوبی خنک
و دھڑکنیع، ناخوش و ترش روی
کروید و ناشناخته کروانیدن خود را
بر کسے یتال یه رکاع له ای شکر
و پر شیان رشتن زن حملته
و مشتا فتن و جنیدن شتر در
رقتار از شاد مان و جنیدن نیزه
و شیر دشکسته شدن چوبی خنک
دھڑکنیع، شا فتن و جنیدن
شیر و جزویان یتال اصلن و بلطفنا
ای اهترفت -

بھیز ان ، پر قبیلہ است
ہر ہر ہر ، کہ متاب نے سارو
وال و دینہ ہر ہر چاہ و زنگ
دیکھر ہر ہر بسے جیان
ماں ہر ہر ، کم بیٹہ بیساں دروازہ
ہر ہر کہ اب طبلہ و سک شتاب
ہر ہر کا ، بافتحہ بیساں دروازہ
دستہ ہر ہر کا شمشیر جیان
دوشمن بیساں راب و خشائی
و نیز ہر ہر کا نام سکے
(ہر ہر ایڈر ، تکہنہ کر مردمان ہجتہ
رن ، ہر ہر کو دیہ ہر ہر ۔ بافتحہ جیانیہ
آزاد و ہر ہر الحادی الامیل ۔
ہر ہر نیزا کا میر جیانہ آور و حادی
شرکان را برسودہ و ہر ہر کو کبھی
فرد و افتاد ستارہ و درشیدہ شرکان
(ہر ہر ہر نیزا ، بر انگیختن تکنہ شوش
و جنک میاں مردم خوار و ام کر دین
و جیانیدن
دیکھر نیزا جیانیدن
دیکھر نیزا جیانیدن
دیکھر نیزا ، جیانیدن
دیکھر نیزا ، جیانیدن و جیانیدن شتر
ما و از حد او و خشیدن ستارہ
پوچت فروشن و شاد مانی کرون
و فی الحمد بیث اہنگ عرش الامن
لویت سعد بہن معاذ الہی رتاح
بر وحیہ واستبشار لکرامہ علی دین
و کیل فرج اهل المعرش ہجوتہ و نیز
پا خلیفہ نیزا ، بالیمن گیاہ و راداڑ
و فریاں موكب
دیکھر نیزا لیہ غلبہ ، شاد مان و
سرور اندوز کردیدہ دل من بوئے
ہر سع و هر سع کھرو شیر بیار

د جل جمیں دل، کبھی مل نیاں نہ
و میڈون ور بزر پیکنے
د سپھنڈ فر د کرو دارگی است
د حس، هنر کا باعفنا هنر دا
ب انتہ پیسا سخت زور پیلو دشت
و دے یا تخت و خست یارانہ
د در کرو اور ابعاص امیر د قر
نفت، است اذان، د هنر یہ لاؤں
بر زمین زداورا د هنر دلکھ
بیجا، دا داورا د دنیا هنر د خمین
د رشتا فتن بھا جست د گران کروان
زندگی د بھج و بیے اندیش خرمیں
چیز است، او د آمدن د رائ
د زر ب د هنر د دلکھ، کد حرجت سیکی د
شناختی
د برف د هنر د رفقة، شناخت افسن
د هنر د دفات، کبھی دون شتر منع
میکے بک هنر د دفات کعصفو زمیلہ
، هنر د رفقة، کن برجتہ شتر مادہ کلاں
مال، کند و پیہ هنر د رفقة کفر و نت مثلا فہما
، هنر د دفات، اکتھر طاس بعنه
ہنر د دفات، هنر آرٹ کعلان بظاہر
و ررق هنر د رفقة، نہ ساز بد تینخونہ
د هنر د دفات، ایاضم مقصور اپنہ
ہم، است ایں لغتہ ف هنر د خلاصیت
د مہہ تر رق، کمر ہبندی مثل هنر د رف
ه زن د ره رفقة، بالکسر شاد مانی د خرسہ
و خوشی د فراخ غولے کہ بمشربی
گرد د ڈر د بگے تندرو اور ایچوش
و یک نو ہے از رتھا ایشتر
، کوکب، ممتاز، سارہ جبلان ہٹش
د کے پیشہ، کامیڈی اور زوبانگی د ش
د برو د ایڈن فندہ

کشان بین است
هریم، گلست، سپ معاود رام
و غیب هریم باران که است
و فرد رهیمه کفر جنده و گیک سخت شان
و هریم از جسد ام الدین
میمونه بنت حارث بین حزن
بن بجید بین هرم بین رُو نیبه
رضی الله عنها دخول شهره لطفی است
هریم، کامیر تندرو وزار
و سب سخت و آواز و بارا که است
هریمه کنیه شکست نظر
اسهم محمد است و پیاوه بسیار آب
و ستور راه هزاریم جمع -

۱۰ هُرْزِيم، کن بیر علیستاگی است
و چند دو پیامبر و دیگر هُرْزِيم شب
سعده بن ابی شفیع فضیل می و هُرْزِيم بن
اسعد وزیر حضرت است
و ذوق هُرْزِيم شمرے سہیں
۱۱ قوم هُرْزِيم، کھبور کمان خشتادا
۱۲ هُرْزِيم، بالضم جای بہتر از بلا و لحیان
۱۳ هَارَمَة، بلا و سختی

دھڑکاں، کشمکش اور اعلام است
دھڑکنیں، کچیدر درست و رست
از پرچہزے دشیر میث و نام مردے
دھیر بینی، کھلیتی شکست شکر ہم سنت
دھڑکم، کمپہر از اعلام است
دھڑکاں، چوبے کبر رہش
آتش از وخته طغمان چال پانے
کندو چوب آتش کادو چوب کسی
کرتا و دوز اعلام است

رَنْ هَزَّمْتُ عَلَيْهِ هَزَّمًا -
عَلَيْهِ هَزَّمًا -
عَلَيْهِ هَزَّمًا -

کفراب جمیو لا کے مذکور
رضی، هنگام بسیودگی و مانسی کرو
رضی، هنگام کشته هنگام عذر و اندیشیدن
از راه و هنگام الرجیل هنگام غافر
کردید مرد و مرد شتران او پس
در روشن کردید
و هنگام بسیوده کار یا فتن
کسے ناوند اوند شتران لانع کرده ان و
بند کردن مال خود را از سختی و شکن
نهنگام شیل، لامع کردا نیدن
و مهارانگ، بسیودگی زیارتی کردن
وزل روح دهن لجه، شویدن
و در بیم شدن آن

هِزْ لَاج، بَقْر طَاس كَر كَسب
 دَظَلِيم مَدْ بَحْر، كَسْدَس شَهْر مَنْعَزِيَر وَ
 هَذْلَع دَهْر لَعْنَة، رَفْتَن وَوَهْ
 كَنْشَمْن بَجْه كَر كَأْلَغْتَار دَهْنَهَلَس
 بَرْدَلَهْن أَمَان اَزْمِيَال حَسْرَنْبَهْ
 دَهْزْ لَاج، بَقْر طَاس بَجْه كَر كَسب
 لَاغْسَرْس يَكْه اَزْكَفْتَار پَيدَه اَشْهَاد وَازْ
 اَمَلام اَسْت

هَرَقْ لَعْنَةُ حَمَاسِ تَيْزِيدٍ
وَزَمْ، هَرَدْمَ، بَا صَفَحَ زَمِينَ شَبَّ
بَهَارَدْ وَارْتَنْكَ بَلَى أَجَّ +
هَرَنْمَ الْكَعْرِيزَادَى سَكَّةَ
أَرْكِيَا وَشَبَرْقَ هَرَنْمَكَةَ هَرَنْمَ جَمَعَ
وَهَرَنْمَكَةَ، بَا لَفْحَنَ هَرَنْجَابَلَى شَبَّ،
سَنَاكَ هَرَنْمَ بَا لَفْحَنَ وَهَرَنْمَ جَمَعَ
وَمَغَا كَبَهَ سَيْنَهَ وَمَغَا كَبَهَ تَرِيدَ وَ
سَبَ دَرَنْ أَلَّ كَرَانْ هَرَنْجَابَلَى شَبَّ سَدَأَمَدَ

رَهْزَمْ ، بِالْخَرْلَبْ كَمَانْ
رَهْمْ بِنْ مَسَافِرْ بْنْ هَرْكَمَةْ ،
عَرْكَةْ وَيْكَنْ يَكْهْ اَزْ قَوَادْ دَشْكَرْ

دُف

دیزَف، کجعت شتر من غریب
شگ، تیز رویاگر زندو یاده از پریا جانی
تندر

بیار خنده
دزل و هرزل، با فتح بیرونگی خلاف بجه
و هرزل آگتف نیک بسوده کار

۱۰۷
۱۰۶ میں ہبھل کر پیر ٹاہمی ہت
کر زبان جا لمبیت را دریافت
دھرنا لے، کجھینہ نام مرے

و هر زیله بنت حارث خواهر ام
در مناب میمونه و هر زیله بنت
مسعود و هر زیله بنت عمر و هر زیله
بنت سعید صحابیت اند

۱۔ هُرَّاَلْ، بکڑا ب لاءِ می خلاف سمن
۲۔ هُرَّاَلْ، کثمارت نو شمشی و زیرکی
۳۔ هَارَالْ، بسیورہ و پامے کنندہ
۴۔ هَرَزَلْ، اسکرے مارے او احمدارے
۵۔ هَرَالْ، بُنْ دری، کفہاد و هُرَالْ
۶۔ بُنْ د کاپ و هُرَالْ من یزید
۷۔ ریز هُرَالْ غیر سب بہ صحا بیان نہ
۸۔ هُرَنَّکَلْ، ا بفتح ستره